

கொங்கணர் சுருக்கு வைப்பு

(நூறு)

வெளியீடுபவர்

இயக்குநர்,

சுருக்வதி மகால் நூல்கம்.

தஞ்சையுர்.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண்: 25.

கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு (நுற்று)

பதிப்பாசிரியர்கள் :

ஞ. K. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் ஆராய்ச்சி ஆசிரியர்,
சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம், தஞ்சாவூர்.

Dr. S. வெங்கட்டராஜன், L.I.M., (Regd.)

முன்னாள் ஆயுர்வேத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்
தஞ்சாவூர்

முதற்பதிப்பு	:	1962.
இரண்டாம் பதிப்பு	:	1983.
மூன்றாம் பதிப்பு	:	1990.

வெளியீடு:

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்,
தஞ்சாவூர்.

சிவகாமி அச்சகம்
அண்ணாமலைநகர் - 608002

இரண்டாம் பதிப்பின் அணிந்துரை

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது முதுமொழி. பண்டைய சித்தர்கள் முதலானோர் தம் அனுபவத்திற்கண்ட மருத்துவ முறைகளைக்கொண்டு இவ்வுலக மக்களைக் குணப்படுத்தித் தாழும் மகிழ்ந்தனர். எதிர் காலம் வாழ, அவைகளை ஏட்டில் எழுதிவைத்தனர்.

கொங்கணர், மச்சமுனி, உரோமரிஷி, அகத்தியர் முதலானவர்கள் எழுதிவைத்த சுவடிகள் பல்வேறுடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன போலவே, தஞ்சை, சரசுவதி மகால் நூலகத்திலும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. வேறுடங்களில் இல்லாத சுவடிகளும் இங்குள்ளன. அவைகள் ஒவ்வொன்றாக மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அச்சாகி வருகின்றன.

அப்படி வந்ததில் ‘கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு நாறு’ம் ஒன்று. இதன் முதல் பதிப்பு 1962-ல் அச்சாகியது; அவைகளை மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்திப் பலன் கண்டதால், பலரும் இந்நாலை விரும்பிப் பெற்றதில் முதற்பதிப்பு தீர்ந்துவிடவே, இப்போது இந்நால் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது.

இதில், கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு நாறே யல்லாமல் பின்னினைப்பாக மச்சமுனி நாயனார் கடைக்காண்டம் எண்ணாறு, மற்றுமொரு மச்சமுனி நாயனார் கடைக் காண்டம் எண்ணாறு, கொங்கணர் பலதிரட்டு ஜநாறு, உரோமரிஷி ஜநாறு, அகத்தியர் அமுதகலைஞானம் ஆயிரத்திரு நாறு

ஆகியவையும்உள்ளன. இவைகள் செய்யுட்களாக இருந்த போதிலும், எனிதில் விளங்கக் கூடியவையே. பல அரிய செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவை.

முன்போலவே இவ்விரண்டாம் பதிப்பு நூலையும் வாங்கி மக்கள் பயன்டைவார்கள் என நம்புகிறேன்.

இங்ஙவேம்,
இரா. சத்பதி, இ. ஆ. ப.
மாவட்ட ஆட்சியர் & இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.
தஞ்சாவூர்,
28—10—83.

PREFACE

The present publication is the first of its kind in our series. It deals with chemical processes for the synthetic manufacture of some vegetable and mineral drugs that are in constant use in our indigenous systems of medicine. Although we have scores of treatises dealing with chemical processes of this kind, more especially in Tamil, no attempt has been made at a systematic study of all the texts, and regular research in institutions open to students of medicine. These processes have been always kept as a secret lore and the texts themselves abound in cryptic technology that can be understood only by specially initiated disciples.

What with the waning faith of our students in our ancient texts, and the want of encouragement to the ascetic order following the path of the Siddhas, the whole system of chemical and atomic processes which was the exclusive property of the community of Siddhas has now fallen into disuetude. This has given rise to many an impostor claiming to possess the secrets of these processes.

It is therefore the duty of institutions like the Sarasvati Mahal to bring to light the existing texts on these chemical

processes, so that systematic research may be undertaken by students interested in the subject.

The present work contains one hundred verses giving synthetic processes for the manufacture of drugs. The work is very rare and valuable. There are no other manuscripts of the work available except the one preserved in the Sarasvati Mahal. It has therefore been thought fit to include this among the first series of publications of the library. Parallel passages in other available works relating to the drugs treated of in the work, have been printed as appendices. The editors of the work have been engaged in editing the medical manuscripts of the library for some years past, and have edited this work with their usual zest. It is hoped that this work will serve as a hand-book for students of research and medical practitioners.

SARASWATI MAHAL
LIBRARY, TANJORE.
10—2—1951

}

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,

முகவரை

சிகித்தஸ்கள் ‘தாந்தரிகம்’ என்றும் ‘ஆர்ஷம்’ என்றும் இருவகைப்படும். ஆர்ஷமுறைகள் ஆத்ரேயர், தந்வந்தரி, பரத்வாஜர், காச்யபர், சரகர், ஸாச்சுதர் முதலான மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டது. இச்சிகித்தஸை முறைகள் பெரும்பாலும் மூலிகைகளைக்கொண்டே செய்யக்கூடியவை.

மஹா சைவதந்தரம், ருத்ரயாமளம், தத்தாத்ரேய தந்தரம் போன்ற தந்தரக்கிரந்தங்களும், அவற்றைத் தழுவிய சித்த பரம்பரையாளர் எழுதிய நூல்களும் மற்ற நொரு வகையைச் சார்ந்தவை. இவ்விருவகை நூல்களும் மிகப் புராதனமானவை. இவற்றில் மகாரஸங்கள், உபரஸங்கள், உலோகாதிகள் முதலியவைகளைக்கொண்டும், திவ்ய மூலிகைகளைக் கொண்டும் சிகித்தஸை முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் சொல்லப்பட்ட முறைகள் பலவும் சித்தர்களின் உபயோகங்களுக்காகவே கூறப்பட்டுள்ளதால், இதிலுள்ள செய்முறைகளும், திவ்ய மூலிகாப் பிரயோகங்களும் சித்தபரம்பரையிலுள்ள குருவின் ஒத்தாசையில்லாமல் கண்டுபிடிக்க முடியாதவை.

இவ்விருவகை நூல்களிலுள்ள பல முறைகள் தமிழ் வைத்ய நூல்களிலும், வாத நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஸம்ஸ்க்ருகத்திலும் சரி, தமிழிலும் சரி, பல புராதன நூல்கள் காணமல் போய்விட்டபடியால் இந்நூல்களில் எவை முதல் நூலென்றும் எவை சார்பு நூலென்றும் நிச்சயிப்பது எளிதல்ல. ஆனாலும் இவை ஒன்றுக்கொன்று உதவி புரியக்கூடியவைகளாகவே இருக்கின்றன. இவைகள்

இரண்டிலும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஒன்றே. செய்யுறைகளிலும் ஒற்றுமைகள் பல காணப்படுகின்றன. ஆகையால் தமிழில் வீளங்காத நூலின் பொருளை அதே விஷயத்தைப்பற்றிய ஸமஸ்கிருத நூலைக்கொண்டு சந்தேக நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். அதைப்போலவே ஸமஸ்கிருத நூலில் தெளிவுபடாத இடங்களைத் தமிழ் நூல்களைக் கொண்டு தெளிவாக்கிக் கொள்ளலாம். தற்காலம் சித்தபரம்பரைகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் கிடைப்பது அருமையாகி விட்டது. போலி ஆசிரியர்கள் மலிந்துவிட்டனர். இந்த நிலையில் சித்தர்கள் நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இருபாலைகளிலும் உள்ள நூல்களையெல்லாம் தேடி, நாமே ஆழ்ந்ததோர் ஆராய்ச்சி செய்து உண்மைகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சித்த நூல்களை ஏட்டுச் கவடிகளிலிருந்து கூடியவரை பரிசோதித்து அச்சிட வேண்டியது நமது முதற் கடமையாகும்.

அம்முயற்சியில் இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ‘கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு நூறு’ என்ற இந்த நூல் சரஸ்வதி மகால் தொகுதியில் முதலாவதாகும். இந்த நூல் இதுவரை அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதன் பிரதி ஒன்று சரஸ்வதி மகாலிலிருந்து வருகிறது. மற்ற இடங்களில் இதன் வேறு பிரதிகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பரிசோதிப்பதற்கு வேறு பிரதிகள் கிடைக்காததால் இந்த நூலைச் கவடியிலுள்ளபடியே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கண்ட வைப்பு முறைகளைப் பற்றி மற்ற சித்தர் நூல்களிலுள்ள பகுதிகள் அனுபந்தங்களாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நூலில் காணப்படும் பரிபாலைச் சொற்களை ஐயந்திரிபற உணர்வதற்குப் பல அனுபவசாலிகளின் ஒத்தாசையைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து, செய்முறைகளைப் பரீக்ஷித்து நிச்சயிக்க வேண்டியிருப்பதாலும், அவ்வித ஆராய்ச்சிக்கு இதன் மூலப்பதிப்பு ஒத்தாசை செய்யக்

கூடியதாகையாலும் இப்போது இந்நால் உரையின்றி பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றின் பொருளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி முடிந்தபின்னர் உரை வெளியிடப்படும். இந்த நால் விஷயமான பரிபாறைச் சொற்களைப் பற்றியோ செய்முறைகளைப் பற்றிய நுட்பங்களைப் பற்றியோ அனுபவ சாலிகள் தங்களுக்குத் தெரிந்த அரிய விஷயங்களை எங்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பதிப்பாசிரியர்கள்.

பொருள்டக்க அட்டவணை

செய்யுள் எண்.

1	சின வைப்பு	...	7
2	பூரண வைப்பு	...	9, 10
3	வெங்காரப்பலகை வைப்பு	...	11
4	வெங்கார வைப்பு	...	13
5	சார வைப்பு	...	14
6	துருசி வைப்பு	...	16
7	சினப்பாஷான வைப்பு	...	20
8	கெளரிபாஷான வைப்பு	...	22
9	தொட்டிப்பாஷான வைப்பு	...	24
10	கெந்திபாஷான வைப்பு	...	27, 28
11	சவ்வீர வைப்பு	...	33, 34, 35
12	விங்கபாஷான வைப்பு	...	40, 41
13	மிருதார்சிங்கு வைப்பு	...	49
14	பூர (பச்சைக்கர்ப்பூர)	வைப்பு	53, 54
15	சாம்பிராணி வைப்பு	...	57, 58
16	நாக வைப்பு	...	60, 61, 62
17	வங்க வைப்பு	...	65, 66
18	பெருங்காய வைப்பு	...	68, 69
19	அபினி வைப்பு	...	71, 72
20	சுத்திவகை மூன்று	...	76
21	அதன் விபரம்	...	77, 78, 79
22	கமன குளிகை செய்முறை	...	84 லிருந்து 89 வரை
23	வசியத்திற்கு மை	...	90 லிருந்து 94 வரை

அனுபந்தம்

பக்க எண்.

1. மச்சமுனி நாயனார் கடைக்காண்டம் எண்ணுரை

1	பொது	...	29
2	சீன வைப்பு	...	30
3	ஆலத்திப் பூரம்	...	30
4	வெங்கார வைப்பு	...	30
5	நவச்சார வைப்பு	...	31
6	துருசு	...	31
7	கௌரி பாஷாணம்	...	31
8	வீரம்	...	32
9	விங்க வைப்பு	...	33
10	மிருதார்சிங்கி	...	33
11	பச்சைக் கர்ப்பூரம்	...	34
12	சாம்பிராணி வைப்பு	...	34
13	நாக வைப்பு	...	35
14	வங்கரசதம்	...	35
15	பெருங்காயம்	...	36
16	தொட்டிப்பாஷாண வைப்பு	...	36
17	கெந்தி பாஷாணம்	...	37

2. மச்சமுனி நாயனார் கடைக்காண்டம் எண்ணுரை

1	சார வைப்பு	...	38
2	துருசு வைப்பு	...	39
3	குடன் வைப்பு	...	39
4	பச்சைக்கர்ப்பூர வைப்பு	...	39
5	வெங்கார வைப்பு	...	40
6	மிருதார்சிங்கி வைப்பு	...	40

7	சீதப்பாஷானம் வைப்பு	...	40
8	கெளரிப்பாஷானம் வைப்பு	...	41
3.	கொங்கனர் பலதிரட்டு ஐந்துரூறு		
1	துருசு வைப்பு	...	42
2	சவ்வீர வைப்பு	...	43
4.	உரோமரிசி ஐந்துரூறு		
1	துருசு வைப்பு	...	44
2	வீர வைப்பு	...	45
3	ழூர(ண) வைப்பு	...	46
4	குடன் வைப்பு	...	48
5.	அகஸ்தியர் அமுதகலைஞரானம் ஆயிரத்துநூறு		
1	சின வைப்பு	...	51
2	ழூர வைப்பு	...	51
3	வெங்கார வைப்பு	...	52
4	சார வைப்பு	...	53
5	துருசு வைப்பு	...	54
6	சினபாஷான வைப்பு	...	54
7	கெந்தி பாஷான வைப்பு	...	55
8	கெளரி பாஷானம்	...	56
9	சௌலீர வைப்பு	...	57
10	தொட்டிப்பாஷானவைப்பு	...	60
11	நாக வைப்பு	...	60

கொங்கணர் சுரக்கு வைப்பு நாறு

ஆதியந்தமில்லாத வெளியுந்தான்டி
 அகண்டுநின்ற போகருட பதத்தைப்போற்றி
 சோதியென்ற சின்மயத்தின் ஆயிபாதம்
 துலங்கியதோர் ரிழிகளுட பாதம்போற்றி
 நாதமென்ற சுந்தரமே சொல்லக்கேணு
 நன்மார்க்க முறையதுவே யறிந்துசொல்வேன்
 நீதமென்ற ஆயியுட பாதந்தன்னை
 நினைவுகெட்டுச் சொல்லாதே நிலத்துள்

ஸோர்க்கே. 1

நிலத்துள்ஸோர்க்கெத்தனைதான் சொன்னாலுந்தான்
 நேராது பொய்யென்பார் கசட்டுமாந்தர்
 நிலத்துள்ஸோர் மாய்கையிலே அழிந்துமாதர்
 நினைவுக்குள் கலந்துநிற்பார் சையோகத்தில்
 நிலத்துள்ஸோராறுதலங் காணமாட்டார்
 நிலையான சமாதியிலே யுரை (றை) க்கமாட்டார்
 நிலத்துள்ஸோரமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணார்
 நிலையான குருபதத்தை நேராய்க்காணே.

2

நேரார்கள் காயத்தைச் சித்திபண்ணி
 நீடியதோரஞ்சுவகை தீட்சைகேளார்
 பாரார்கள் வாதத்தை யூடுபாய்ந்து
 பாலகனே குளிகையிட்டுக் கமனம்போகார்
 சேரார்கள் ஆயியுடவா மத்திற்றானுஞ்
 செகத்திலே பூசைசெய்வார்க் கியங்கவேண்டி
 வாரார்களாறுவரை தன்னைவிட்டு
 மைந்தனே சொல்லாதே மகிழ்ந்துபாரே.

3

பாரப்பா இந்தவிதஞ் சொன்னாரில்லை

பரிவான நாதாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
நேரப்பா எனக்குரைத்த ஆயிபாதம்

நிலையான முன்னூவின் சொன்னேனில்லை
காரப்பா இதில்குட்ச(ம்) சொன்னேன்பாரு

கண்டுசொன்னேனுருகாதி வைப்பைபத்தானும்
வாரப்பா இந்தமுறை ஒளித்தார்சித்தர்

மைந்தனே செவித்திட்டேன் செவித்திட்டேனே.

4

செவித்திட்ட இடங்கண்டு ஆதிசித்தர்

சேர்த்தேவல் செய்தார்களனேகங்கால
மவித்திட்ட குளிகை முதலாறுதானும்

பாலகனே கேட்டதெல்லா மீவாரீவார்
குவித்தநூல் வைத்திருந்தோர் மனதுநொந்தால்

கூடாது சித்தியொன்று புண்ணியானந்தம்
பலித்தவர்க்குக் கிடைப்பதல்லால் மற்றோர்க்குக்கிட்டா
பார்ப்பவர்க்கு எளிதான் பாதை பாரே.

5

எளிதாக இந்தனூல் வாராதப்பா

சந்தாக்கால் கலியுகத்தில் நூற்றுக்கொன்று
தளிவாக வெளியில்லாச் சாபம்போட்டேன்
சற்குணர்க்குக் கிடைப்பதல்லால் பாவிக்குக்

கிட்டா

களிவான இந்தநூல் பெருகாவண்ணஞ்

சுந்தரமே வெகுபதன(ம்) சொன்னேன்

சொன்னேன்

வளியாக நாதாக்கள் கருவைச்சொன்னேன்

மைந்தனே சொல்லாதே மகிழுத்தானே.

6

தானென்ற ஆதிமுதல் சரக்கைக்கேளு

தரணிதனில் பிறக்கின்ற உப்பினோடு
ஷனென்ற கல்லுப்பு ரெண்டுபங்கு

உத்தமனே பழச்சாறும் தயிரும்வார்த்து

கோனென்ற பாண்டத்தி லிட்டுமுடிக்
குறிப்பாகப் புறந்தனிலே சாணியப்பி
ஆமென்ற ஆவினுடபதியில் தாக்கு
அப்பனே மண்டலத்தில்ச் சினமாச்சே.

ஆச்சு சினத்தோடு குடனாச்சு
அதிலுத்த வெங்காரப் பலகையாச்சு
நீச்சப்பா துருசோடு பாஷாணமாச்சு
நேராகச் சரக்கெல்லா மிதிலேயாச்சு
பாச்சப்பா வாதத்துக்காதிபீடம்
பண்பான வழலைக்குமாதிபீடம்
போச்சப்பா வாதமென்ற வேததான்டிப்
புண்ணியனே கைமுறையாய்ப் புகழ்ந்துசெய்யே.

செய்திடுவாய் வெங்காரப் பலகைதானும்
சிறந்துநின்ற பூரணத்தின் வைப்பைக்கேளு
கைதிடுவாய்க் கஞ்சனுட நாதத்தில்நாதங்
கரையான சினமது காலுங்கூட்டி
அய்ந்திடுவாய் அரம்பையில்* மூலமோடு
அரிதான சிதம்பரத்தின்பானங்கூட்டி
நோய்த்திடுவாய் யெரித்தி டுநீ சாமந்தன்னில்
உத்தமனே குடனது வுகந்துபாரே.

பாரப்பா ரவியினுடபீச மென்பார்
பராபரமாம் வித்தையிது குடன்வித்தை
நேரப்பா பூரவிட்டால் வேதபோச்சு
நிலையான சுன்னமது கோடாகோடி
சேரப்பா குளிகைக்கு ஆதிமூலம்
சேர்ந்துநின்ற காயசித்திக்காதிமூலங்
காரப்பா பூரத்துக்காதிபீடங்
கரையான வெங்கார வைப்புக்கேளே.

*அரம்பை—வாழழு.

வைப்பான லவணத்தி லிரண்டுகூட்டி

மெந்தனே படிகமது இரண்டுந்தானும்
தயிப்பான குன்றிமணி உளுந்தின் தூளும்
நலமான கள்ளிப்பால் வார்த்துக்கிண்டி
தெய்ப்பான பாண்டத்தி லிட்டுமுடி

நேரான மால்தேவிக்கிளையாள் (ன)* கூட்டி
யேர்ப்பாக மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கி
உத்தமனே பலகையது உரைத்தவாறே.

11

வாறான காரத்தில் சரக்குக்கோடி
மெந்தனே உருக்கினமுங் கோடாகோடி
தேறான தூமமுதல் வேதைகோடி
சேர்ந்துநின்ற சத்துவகை சினத்தில்கோடி
காறான சுண்ணந்தான் கோடாகோடி
கடியதொரு செயந்தீரு மெழுகுகோடி
தாரான இன்னமொரு வகையைச்சொல்வேன்
சாதுரிய வெங்காரச் சவுரிதானே.

12

தானான உளுந்தினுட மாவில்தானும்
தனித்தழுந்த யினங்கனுக்குச் சினமிரண்டு
ஹனான கள்ளிப்பால் விட்டுநஸ்ராய்
உத்தமனே பாண்டத்தி லிட்டுமுடி
கோனான காரத்தில்வைத்து மெந்தா
குறிப்பான மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கு
கானான துய்யநிறம் வெங்காரமாச்ச
கருதிப்பார் ரிதையறியார் கலந்துசோர்.

13

சேர்வான சாரத்தின் வைப்பைக்கேளு
சேர்ந்துநின்ற கரிமாவும்மயங் கொடுவாடும்
நேர்வான ஒட்டகமுங்கத்தகமு மெல்லா
நிலையான அமுரியோடு மயிடமென

*மால்தேவிக்கிளையாள்—மால்மைத்துனன்—துருசு.

கார்வான வெடியுப்புகல்லுப்புத்தானுங்
கலந்தரைத்துப் பூமிக்குப் புடத்தைப்போடு
தார்வான சாரமதுகடுசஞ்சாரமப்பா
காட்டுமுன்னே சரக்குகளுக் கடியதாமே.

14

கடிதான வழலையென்பாரிதை நாதாக்கள்
கையறியார் வடுகனுட நாதந்தானும்
பொடியாகச் செய்வதற்கு வங்கமைந்தா
போக்கான கெவனமென்ற குளிகைக்காதி
வடிவான ஆயியுடநாதத்தைக் கொல்ல
மைந்தனே வல்லோர்காண் வாதத்துக்காதி
துடியான சாரத்தையறிய மாட்டார்
சுட்டரியார் சுட்டதினால் சுழலுவாரே.

15

களியான துருசியுடதுரையைக் கேளு
சொர்ப்பெரிய வெடியுப்புகல்லுப்பு சினம்
ஒளியான பழச்சாறு தயிருவார்த்து
உத்தமனே கழுதையுடகத்தம் வார்த்து
நெளிவான செம்பாலே பாத்திரம்போற்பண்ணி
நேரான கழுதையுடலெத்தி போட்டு
அழிவான பூமியிலேபோட்டு மூடி
ஆறுதிங்களான பின்பு யெடுத்துப்பாரே.

16

பாரப்பா இதினாலே யண்டாண்டமாடும்
பாரார்கள் ஊடுருவிப் பரப்பில்லாமல்
காரப்பா கருக்கூட்டிச் சொன்னேன்முன்னே
கைழுறையை யறியாமற் கலங்கினார்கள்
நேரப்பா பெண்ணொன்று பாதந்தானானால்
நிலைக்குமே வாதந்தான் நினைவைப்பார(ா)ர்
சேரப்பா ஆயியுட பாதந்தனில்
செகத்தை வென்றவாமத்தை பூசைசெய்யே.

17

பூசைசெய்வாராசையினாற் புகழ்ந்துசெய்யார்
புண்ணியனே விட்டகுறை எய்தவேணும்

பாசமில்லாக் குருதொட்டுக் காட்டவேணும்
பாலகனே நிர்மலத்தைப் பணியவேணும்
நாசமென்ற பெண்ணாசை யொழியவேணும்
நலமான சத்தியத்தை நிறுத்தவேணும்
கோசமென்ற தோசத்தை யறியாமுடர்
குலாவியதோர் பீசத்தைக் கூடுவாயே.

18

கூடுவாய் கருவெல்லா மிதனாலாச்சு
கூறியதோர் கோசத்தில் முழுதுமாச்சு
நாடுவா ரிதையறியார் சொன்னால்மைந்தா
நலமான சீனத்தை யறியார்முடர்
போடுவா யிதனாலே அண்டாண்டமட்டும்
புகழேது புகழேதுசொல்லப் போகா
நாடுவாய் சீனமென்ற பாஷானத்தை
நலமாக வைத்தெடுக்கத் துறையைக்கேளே.

19

துறையான அயத்தாலே பாத்திரந்தான்
துணிவாக வாட்டாகப் பண்ணிப்பின்பு
குறையாமல் வெடியுப்பு சமனாய்வாங்கி
கூசாமல் சீனமதுகாலுங் கூட்டி
முறிவான வெண்கருவும் பண்ணிநெய்யில்
முதிராமல் சிறுதீயாலெரித்துக் கொண்டால்
மறிவாக முருகியல்லோ பாஷானமாகும்
மைந்தனே கைமுறையை மகிழ்ந்துபண்ணே.

20

பண்ணப்பா இதனாலேவங்கங் கட்டும்
பாடியதோர் செம்புமுதலெல்லாங் கட்டும்
நண்ணப்பா செய்ந்ர்க்குமாதிபீடம்
நாதாக்கள் சொல்லார்கள் மாலினாதம்
ஒண்ணப்பா உருகியிது வாதத்துக்காதி
ஒகோகோ துறைக்கெல்லாமிதுவே ஆதி
துண்ணப்பா சீனமென்பார் வெண்கண்டரென்பார்
துறையறிந்து யிதுக்கெல்லா மறிந்துபாரே.

21

அறிவான கெவரியுட முறையைக்கேளு
 அப்பனே வவணமொடு நாகந்தானுங்
 குறியான படிகமுடன் பன்னிநெய்யுங்
 கூறியதோர் மஞ்சளென்ற கருவுங்கூட்டி
 நெறியாக எரித்திடுநீ உறுகிச்சேர்ந்து
 நேராக கெவரியது சரக்கேயாச்ச
 தறிவான இதின்போக்கு என்னசொல்வேன்
 தங்கத்தை யிட்டெடுத்தால் தாயென்பீரே.

22

தாயானகெவரி யுடவெங்கஞ் சொல்லித்
 தாயார்க்குச் சொல்லரிது தாக்கிப்பார்க்கில்
 சேயான பூசிங்கியென்பார் வீரமென்பார்
 சிலையிடத்திற் ருறையறிந்து சேரும்சேரு
 மாயான மடபதிகள் வெளியிற்சொல்லாற்
 மைந்தனே யறிந்துகொள்ளு மயங்கவேண்டாம்
 தாயான தொட்டியுட முறையைக்கேளு
 சொல்லரிது சொல்லார்கள் குட்சந்தானே.

23

சொல்லுகிறேன் சினமொடு சினக்காரம்
 சொல்லரிது ஆயியுட நாதந்தானும்
 மல்லுகிற வெடியுப்புச் சூதங்காலும்
 மைந்தனே நாகமொடு நாகந்தானும்
 சொல்லரியாக் காந்தமொடு வெண்கருவாலாட்டித்
 துணிவாகச் சட்டிக்குள் வைத்துமுடி
 வல்லுகிற சிலைசெய்து யெரித்தாயானால்
 வாகான தொட்டியென மகிழ்ந்துகாணே.

24

காணப்பா இதின்கருக்குச் சொல்லமாட்டேன்
 காணறியா நிர்மலமுங் கலங்கும்வாறும்
 தோணப்பா பராபரத்தின் நாதமென்பீர்
 சொல்லரிது தூமமென்ற வேதைகோடி
 புணப்பா கடுங்காரம் பூரமென்பீர்
 புகழான தாரமென்பீர் பாஷானமென்பீர்

காணப்பா கருமறைத்து நாதாக்கள்சொல்லார்க்
கைமுறையாய்க் கெந்திக்கி கெவுரிபூட்டே.

25

ழுட்டறியார்¹ ஷுட்டதினால் வாதம்போச்சு
பொன்னாசை தன்னாலே யோகம்போச்சு
மீட்டறியாப் பிறாணாயதீட்சை யில்லால்
மின்னான கர்ப்பமில்லால் காயசித்திபோச்சு
கேட்டறியா ரதினாலே சமாதிபோச்சு
குலாவியதோரமிர்தமென்ற பாணம்போச்சே.

26

போச்சப்பா தரித்திரங்களென்ற பீடை
புகழான கெந்தியுட முறையைக்கேனு
பாச்சப்பா பாண்டத்தில் கெந்தியிட்டு
பரிவான திருமேனிச்சாற்றால் தானும்
வாச்சப்பா வெடியுப்புச் சினந்தானும்
வாகான மேதை (தி)யுட தயிரும்வார்த்து
நீச்சப்பா யேரண்டத்தின் விரையும்போட்டு
நேராகக் கிண்டியதைவைத்துக்கொள்ளே.

27

வைத்ததிலே தேத்தான்விரையைப் போட்டாயானால்
வாகாகச்சி (கஷ்)ணத்திலே தெளிந்துபோகுங்
கைத்ததிலே மேனியிலைச்சாறுஞ் சூதங்
கண்டுகொள்ளு மல்லமொன்று² கருதித்தாக்கி
யுத்ததொரு ழுமிக்குள் புடந்தான்போடு
யுத்தமனே மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கி
நெந்தததிலேகெந்தி யென்றதிதுவேகெந்தி
நாதாக்கள் உள்க்கருவை நயந்துசொன்னார்.

28

சொன்னதிலே கெந்திமுறை சொன்னபோது
துடந்தல்லோ கோபித்தார் மடபதிகளைல்லா
மென்னடாமதிகெட்ட கொங்கணனே இந்த
முறை வெளியில்துறந்துநீ யியம்புவாயோ

1 இச்செய்யுளில் ஒரு அடி காணவில்லை.

2 மல்லம்—வெள்ளைப்பாஷானம்.

ஒன்னறியா வுள்கருவு சொல்லப்போமோ

ஓகோகோ வென்றுசொல்லிச் சண்டையிட்டார்
தன்மையாய்ச் சட்டைமுனியிருந்ததினால் மைந்தா
தாக்கியல்லோ பிரதிசொல்லி யடைத்திட்டாரே. 29

அடைத்திட்ட விதங்கண்டு வுலகத்தோர்கள்

அவரவர்கள் கருவறிந்து பெருகிப்போமென்
றடைத்திட்ட நம்முடையபேரும்போகும்

நலமாக அதினாலேசொன்னோ மென்றார்
உரைத்திட்டேன்திலே கவிநூற்றொன்று

ஓகோகோ பெருகாத வண்ணமாக்கிக்
குடைத்திட்ட சரக்கினோடு கிடைப்பதென்று
கோபித்தால்லவோ சாபித்தேனே.

30

சாபித்தவிதங்கண்டு சித்தரப்பா

சட்டைமுனி நூலிந்தநூலைப்போலே
ஆவித்ததொரு நூலும் வாராதய்யா

அரிதரிது என்றுசொல்லிப் பதனமப்பா
தேவித்த கெந்தியுட பெருமைசொல்ல

நிர்மலத்தி லரிதரிது நேந்துபாரு
ஒதிவித்த குருவென்பார் ஆயிநாதம்
உத்தமனே உரைக்கரிது உரத்தோர்மேலே.

31

மேலானவிதுவெல்லாஞ் சேர்த்துவாங்கி

மேகமென் றகுத்ததை மணியாய் வாங்கி
கல்லானசேருவை யெல்லாஞ்சேர்த்துக் கொண்டு
காரணமா யூதியல்லோ சாறனையைத்தீர்பார்¹
யீர்லோகலுதியல்லோ² மணியாய்வாங்கி

யுத்தமனே அண்டாண்ட கெவன (ம) போவார்
நாவான சுந்தரமேசொல்லக்கேண
நவமான சவ்வீரவைப்பைக் கேளே.

32

1,2 சுவடியில் ‘தீறபாயீரலோக’ என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சுவடியில் ஒற்றுக்குக்குப் புள்ளிகள் இல்லை.

கேளப்பா வெடியுப்புநாலு திரங்காச்சி
 கெடியான நாயுருவி வெள்ளருகு வேளை
 நாளப்பா யெள்ளுடனே கதலிமூலம்
 நலமான உப்புடனே கல்லுப்புங்கூட்டி
 வாளப்பா பலமிரண்டு சமனாய்ச்சுத
 மைந்தனே சட்டிக்குள்விட்டுப் பின்னை
 குளப்பா சிலை செய்து கெந்தியூட்டிச்
 சுளிவாக அறுசாம மெரித்திடாயே.

33

எரித்திடுமுன் மேற்சட்டி வெத்திலைச்சாறாட்டி
 யியல்பாக எடுத்தல்லோ குப்பிக்கெந்தி
 தரித்திடுவாய் தூர்சோடு வெள்ளளகூட்டி
 சாதகமாய் வாலுகையி வடுப்பிலேத்தி
 யெரித்திடுவாய் சாமமதுநாலு மைந்தா
 எரிக்கையிலே தேங்காய்போல் கண்டத்தில் கட்டுந்
 தரிக்கையிலே யுடைத்தெடுத்துப் படிகங்கண்டால்
 தாயான சவ்வீரமுரமுங் கூட்டே.

34

கூட்டிடுவாய் வெடியுப்புச் சாரந்தானுங்
 குசாமல் நாலிலொன்று பாறையுப்புப்
 பூட்டியல்லோ சேகரித்துக் குப்பிக்கெந்தி
 யுத்தமனே யெரித்திடுநீ யாறுசாமம்
 வாட்டியல்லோ வுடைத்தெடுத்து ரெங்குதொட்டி
 வாகாகக் கூட்டியல்லோ குப்பிக்கெந்தி
 நாட்டியல்லோ யெரித்திடுநீ யெட்டுசாமம்
 நலமாக வுடைச்செடுக்க வீரமாச்சே.

35

ஆச்சப்பா இதின்போக்கு அனந்தம்போக்கு
 அப்பனே சொல்லரிது அதிகவேதை
 போச்சப்பா வாதமென்ற வேலைதான்டி
 பெராருளாகப் பராபரையாளீன்ற நாதம்

வாச்சப்பா வங்கத்தில் பச்சையீந்தால்

மைந்தனே ரசிதமென்பார் வளமாய்ச்சொன்னேன்
நீச்சப்பா குதமென்பார் வெள்ளுரமென்பார்

நிலையான உருக்குத்தொட்டி நினைவாய்ப்பாரே. 36

பாரப்பா வாதியென்றாலிதை யறிவான்மைந்தா
பரிசுகெட்ட மூடருக்குப் பண்பாகாது

சேரப்பா வீரமென்றசிறு துறையைச்சொன்னார்ச்
சீரிவலைக்கரு வழித்தால் செகத்தில்தானும்

நேரப்பா அதினாலே துறையைப்பார்த்தால்

நிலையாது வேதையுட கட்டேபோகுந்

தேரப்பா இதினாலே ஒட்டிப்பாரு

திறமாக வனேசுவித்தை நிறக்குமிதுதானே.

37

தானென்ற இந்தமுறை கொடுத்தாளாயி

தன்மையுட னிந்தவிதஞ் சொன்னாளாயி

யுனென்ற சட்டைமுனி ஆயிரத்தில்சொன்னார்

உத்தமனே அதுதானுமிதுக் கொவ்வாது

கோனென்ற வாதத்துக்கருத்தானெந்து¹

குறியான கருவொன்றுஇதுவே மைந்தா

நானென்ற நாலுகருசொன்னேனாய்ந்து

நலமாகப் பார்க்கையிலே தெரியுங்காணே.

38

தெரியாது என்றலைந்தால் தெரியுமோதான்

தேடியல்லோ ஆராய்ந்துபார்க்க வேணும்

அறியாத மூடருக்கு அறியப்போமோ

அன்னத்தைத் திரட்டிமெள்ள வாய்க்கீந்தாலும்

குறியாக முழுங்குதற்கு மாட்டார்மூடர்

குறிப்பாக இதுவல்லாலென்ன செய்வேன்

மரிவானவறி வொன்றுமில்லை யில்லை

மாட்டாத மூடருக்கு அறிவுதானே.

39

1 'வத்ததுக்' என்று காணப்படுகிறது.

வாட்டியதோர் லிங்கத்தைச் செப்புகிறேன் கேள்
 மைந்தனே வுரைக்கரிது மகத்தாம்வித்தை
 கூட்டிடுவாய் வங்கமொன்று குதம்ரெண்டு
 கூசாமல் வங்கத்தின் குருத்தான்பாதி
 ஊட்டிடுவாய்க் குருவுக்குப் பாதிசீனம்
 உத்தமனே குப்பிக்குள்ளடைத்துக்கொண்டு
 நாட்டிடுவாய் வாலுகையிலேத்திக் கொண்டு
 நலமாக முச்சாம மெரித்திடாயே.

40

நலமான குப்பியுட கழுத்தில்கட்டும்
 நன்மையுடனுடைத்தெடுக்க லிங்கமாச்சு
 கலமான குப்பியிலே பலவிதந்தான்
 கணக்கறிந்து கைமுறையாய்ப் பண்ணுமைந்தா
 நிலமான கைமுறையை விட்டுப்போட்டுத்
 திறமில்லை சாத்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
 செலமான செயன்ரை அறியாழுடர்
 செடமொன்று மறியாமல் தயங்கினாரே.

41

தயங்கியதோர் துறைக்கெல்லாம் குருச்சொல்லறிந்
 தாயாரும் பக்கத்திலிருந்து சொன்னாள் [தேன்
 மயங்கியதோர் மயக்கமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
 மைந்தனே வெளிகண்டு மயங்காவண்ணம்
 செயங்கண்டு சொன்னேனந்தா பார்க்கும்பேர்க்கு
 தெரியாமல் உள்ளியல்லோ கெட்டுப்போனார்
 மயங்கண்டு பொருள்கண்டு எல்லாங்கண்டு
 பாராமற் போனதினால் பாழதாமே.

42

பாழான முப்பாழுந் தாண்டிக்கொண்டு
 பாலகனே யீரெட்டுக் கலையுந்தாண்டி
 கோளான ரவியிடவிடுந் தாண்டி
 கொள்கியதோர் வன்னியுட வீட்டுக்கப்பாஸ்
 ஆளான ஆயிரத்தெட்டிதழில் நிற்கும்
 அருளான குருபத்தை யணைத்துக்கொண்டு

கீழான அமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணிக்

கேசரிதானிவர்களுக்கு வாதந்தானே.

43

வாதமென்றாலிதின்பொருளை யறியாமூடர்

மயங்குகிளின்ற உன்மனையை வாதுசெய்து
போதமென்றதுன்வசத்திலாக்கிக் கொண்டு

புசலான துறைக்கெல்லாங் கொண்டால்வேதை
வேதையென்றால் வெகுகோடி வேதையாகும்

மேலான அமிர்தத்தைப் பானம்பூட்டு
நாதமென்ற சீதங்கள் பற்றுங்கேட்கும்

நலமான வழியோடே நாடிப்போமே.

44

நாடினதோர் கெவுனமென்ற குளிகையப்பா
நலஞ்சிறந்த காயத்தைச் சித்திபண்ணும்
ஊட்டினதோரிதுக்கெல்லாமாயிரந்தான்மாத்து
உத்தமனே தங்கமது வேணுமென்று
கூட்டியதோர் சிவயோகத்துட் பட்டோர்க்குக்
குணமான வாமத்தில் பண்பட்டோர்க்குந்
தேடியெங்கு மலையாமல் சிவந்தானன்று
தெளிவாக ஏழுலெட்சங் கிரந்தமாமே.

45

தெளிவாகத் தேவிக்கு உபதேசித்தார்

செப்பியவள் ஆயிரமாய் நந்திக்கீந்தாள்
தெளிவாக நந்தியுமே மூலர்க்கீந்தார்

சேந்ததொரு மூலருமோ போகர்க்கீந்தார்
தெளிவாகப் போகருமே எனக்குமீந்தார்

சிறந்தநான் பூலோகத் தமிழினாலே
தெளிவாக யின்னூலைப் பார்க்கவேண்டிச்

செப்பினேன் திறமாகச் செப்பினேனே.

46

செப்பினேன் குருடனுக்குத் தெரியும்வண்ணந்

தெரியாமல் மயங்கினின்றால் வாதமாமோ
தப்பியதோர் வண்ணானை வசமேசெய்து
தாக்கினதே யானாக்கால் வாதமாச்ச

கொப்புகின்ற சிதம்பரத்தால் வடுகன்றனால்
 கூறியதோர் சுண்ணத்தால் வண்ணானாச்ச
 துப்புறவே வெளிவிட்டு சொன்னேன்பாரு
 துலங்கியதோர் சிப்பிக்குள் வடுகனாச்சே.

47

மிருதாறு சிங்கி

ஆச்சப்பா குருவெல்லாமிதிலே சொன்னேன்
 அறிவான வாதியென்றால் அறிவானித்தை
 போச்சமதி கெட்டபாவிக் கானால்
 புதல்வனே மற்றவர்க்குப் புகழ்ந்துகாணும்
 பூச்சென்ற பூச்செல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
 புகழான சரக்கெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 நீச்சப்பா மிருதார்சிங்கி வைப்பை
 நேராகச் சொல்லுகிறேன் நிலையைக்கேளே.

48

நிலையாகக்* கருநாகம் பலந்தான்பத்து
 நேரான வெடியுப்பு ரெண்டுசீனம்
 நிலையான பலமொன்று காரங்காலும்
 நிசமானக் குகைதனிலே வைத்துமுடி
 நிலையானக் குகையடியில் தாரும்விட்டு
 நினவாக அடியிலே குகையும்வைத்து
 நிலையான நாகமென்ற மேலும்நத்தி
 நிற்கையிலே அடியிலே யுருகிப்பாயும்
 நிலையான பதங்கண்டு யெடுக்கும்போது
 நிலைத்ததே மிருதாறுசிங்கு தானே.

49

சிங்கியென்றால் சரக்குகளைச் சிங்கியாட்டும்
 சேர்வில்லாச் சரக்குகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
 மங்கத்தாலடங்கிப் போமாய்ந்து பார்க்கில்
 அரிதரிது சொல்லவென்றா லாத்தாளாலும்

*இச்செய்யளில் ஒரு அடி அதிகமாயிருப்பதைக் கவனிக்க.

பொங்கவென்றாலிதன் போக்கு அந்தம்போக்கு
புதல்வனே வங்கமென்பார் நிமிளையென்பார்
யிங்கிதமாய்க் கரிமுகவன் னாதமப்பா
யேகாந்தப் பிரிதிவியாஞ் சரக்குதானே.

50

ஏகாந்தப் பொருளான யேகந்தன்னை
யிதங்கெட்ட மாந்தருக்குத் தெரியப்போமோ
யேகாந்த மறியாத மூடருக்கு
யெத்தனைதான் சுட்டாலும் வாதமாமோ
யேகாந்தந்தனை யறிந்தால் சுட்டநின்பா
ரெய்துமே நினைக்கையிலே யெல்லாம்வித்தை
யேகாந்தக் கருவறிந்தாலவனேவாதி
இதையறிந்து மாட்டுதற்கு எளிதாம்வாறே.

51

வாறான யோகமென்றால் சொல்வேன்கேனு
வன்னியென்றால் பானுதலோடாயினாதமாகும்
கூறான நாகத்தின் சுன்னந்தன்னில்
கூடுமே வாதமென்ற மார்க்கந்தன்னில்
நீறாக வுருக்கினத்துக் கிதுவேதென்னில்
நிலைத்துப்பாருன்னிடத்தில் நிசமாய்ச்சொன்னேன்
தேறான்பூரமென்ற வைப்பின் மார்க்கஞ்
செப்பினேன் திறமாகச் செப்பினேனே.

52

பச்சைக்கற்பூரம்

திறமான ரவியினுட நாதந்தானுஞ்
செப்பினேன் பலமொன்று சினங்கால்தான்
உறவான வாய்மிளகு ஏலம்சீந்தில்
வுத்தமனே மிளகோடுங் காரங்கூட்டி
அறமான புழுகோடு கோரோசனைதான்
அப்பனே கஸ்தூரி மணியுங்கூட்டி
நிறமான சந்தனத்தின் தெலந்தானும்
நிகரதாய்க் சொல்லியுட சாறுகூட்டே.

53

கூட்டிடுவாய்க் குமரியுட மூலாதாரம்
 குழப்பியல்லோ பீங்கானிலுள்ளே கொண்டு
 நாட்டிடுவாய்ச் சட்டிக்குள் சீலைசெய்து
 நாட்டிடுமுன்பே ஒலையைத்தான் சுருள்போல் பண்ணிப்
 பூட்டியல்லோ யெரித்திடுநீ சாமந்தன்னில்
 புதல்வனே யெரியல்லோ மடலாய்நிற்கும்
 வாட்டியதை யெடுத்திடுவாய் பூரமாகும்
 மைந்தனே கைமுறையாய் மகிழ்ந்துண்ணே.

54

பண்ணப்பா யிதையல்லோ கோசமென்பார்
 பரிவான பூரமென்பார் பீசமென்பார்
 ஒண்ணப்பா ஆயியுடநாதந் தானும்
 முரைக்கரிது யுரைக்கரிது யுலகில்தானும்
 நன்னைப்பா அப்புவென்ற சரக்கேயாகும்
 நாதாக்கள் உள்கருவாம் நாடிச்சொல்வார்
 ஊனைப்பா இதனாலே அண்டாண்டந்தாண்டும்
 ஒகோகோ செல்லரிது உத்துப்பாரே.

55

உத்துப் பார்க்கையிலே ஓடாதோடும்
 உத்தமனே வாதத்துக் கண்ணக்கோலாம்
 உத்துத்துப் பாராமல்முறை பொய்யாச்சு
 ஒகோகோ பெண்ணுடைய ஆசைவிட்டு
 உத்துத்துப் பார்க்கையிலே யெல்லாஞ்சித்தி
 வுலகத்தில் பாராதால் சித்தியில்லை
 உத்துத்துப் பாரப்பாநன்றாய்ச் சொன்னேன்
 உன்மனதை மெழுகாக உறத்துப்பாரே.

56

சாம்பிராணி வைப்பு

உறைப்பாக வித்தையொன்று சொல்லுறேன்கேள்
 உத்துப்பார் கண்கெட்ட குருடருக்குந்தான்
 மறைப்பாகச் சொல்லவில்லை திறந்துசொல்வேன்
 மதிகெட்ட மூடருக்கு மகிழ்ந்துசொல்வேன்

மறைப்பான குங்கிலியம் பலந்தர்ஸ்பத்து
 மாய்கையுள்ள அரக்கதுவும் பாதியாகுங்
 கரைப்பாகச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்ப்பட்டை
 கண்டுகொள்ளுமரக்குக்குப் பாதிகாணே.

57

காணப்பா யிதுவல்லோ யிடித்துநன்றாய்
 கைமுறையாய்ப் பாண்டத்தில் நெய்யுறுற்றி
 பூணப்பா யெரித்தல்லோ உருகும்போது
 புதல்வனே பதங்கண்டு வாங்கிக்கொண்டு
 நாணப்பா கோணிகையில் கட்டிக்கொண்டால்
 நலமான சாம்பிராணி வாசம்வீசும்
 தூணப்பா துரும்பாகுந் துரும்புந்தூணாஞ்
 சொல்பெரிய ஆயியுடவித்தை தானே.

58

வித்தையிலே வுத்தமமா மிந்தலித்தை
 உத்துப்பார் லிங்கமென்பார் கிராவமென்பார்
 சுத்தியிலே சரக்குமறுபத்துநாலுக்குஞ்
 சுறனே சுத்திக்குமிதுவே யாதி
 மத்தயிலே தேவியுடநாத மாகும்
 பாலறியார் நெய்யறியார் பண்பில்லாவாதி
 நத்தயிலே யிதையறிந்து துரையைப்பார்த்தால்
 நாகத்தின் முன்னெதிர்த்த தவளையாமே.

59

நாகமென்றா லதின்திலத்தை நன்றாய்க்கேளு
 நாதாக்கள் சொல்லார்கள் நன்றாய்க்கொல்வேன்
 தேகமென்றால் தேகமல்லோ வானத்தின்கூறு
 சேலானவுயிருமல்லோ சூதமாச்சு
 போகமென்றால் உயிர்நாக மிரண்டுமொன்று
 புதல்வனே வெடியுப்பு நாவிலொன்று
 வேகமென்ற சூதந்தான் எட்டிலொன்று
 மேலான மஞ்சளென்ற கருவுங்கூட்டே.

60

கருவான உமிந்ரு பூணாகப்புத்து

கண்டுபார்குன்றிமணி கல்லுப்புந்தானும்
முருவான வெண்கருவா லாட்டிக்கொண்டு

உத்தமனே குகையாகப் பண்ணிக்கொண்டு
தருவான துருசியல்லோ மேலேழுசிச்

சாதகமாய்க் கீழ்மேலாய் வெடியுப்பும்போட்டுத்
துருவான உலையில்வைத்து ஊதும்போது

துலங்கியே உருசியல்லோ தெளியும்பாரே.

61

தெளிவாகப் பதங்கண்டு சாய்த்தாயானால்

செயலான கண்விழித்து வயிரமின்னும்
ஒழிவான நாகமப்பா துத்தனாகம்

உத்தமனே வுறரக்கரிது வேதைகோடி
கனிவான திதையறியார் குருட்டுவாதி

கைக்கொத்த கன்னக்கோல் வாதத்துக்கு
சுழிவான வித்தையப்பா பிருமணாதம்

சொல்லரிது சொல்லரிது சூட்சந்தானே.

62

சொல்லரிது குகையுடைய அடக்கந்தானுஞ்

சொல்லார்கள் நாதாக்கள் விரித்துத்தானே
வெல்லரிது வெல்லரிது வேதைகோடி

வேதாந்த நிர்மஸமுங்களருவார்கான்
வல்லரிது வல்லரிது வங்கந்தானும்

மைந்தனே சிவருப்புச் சத்தியாகும்
தில்லரிது தில்லரிது ரெண்டுங்கூட்டி

நின்றத்தில் மடையனென்று நிகழ்த்திட்டாயே.

63

நிகழ்ந்திட்ட மடையனென்று சொல்லக்கேளு

நிலையில்லாச் சரக்கையெல்லா மடக்கிக்கொல்லுங்
கிழந்திட்ட வாதிக்கியிதுவே மூலம்

மைந்தனே ஆராய்ந்து பாரக்கவேணும்
சிகந்திட்ட மாலரணையடக்கி நிற்பான்

சிகத்தையெல்லாம் பொன்விளைக் குஞ்சிகரகூடம்

நகிழ்ந்திட்ட ஆச்சரியம் வித்தையப்பா

அரிதரிது சொல்லுகிறேன் அரிதானவாறே.

64

வாறான வங்கமது பலந்தான்பத்து
 மைந்தனே வெடியுப்பு வரிசையாகக்
 கூறான மேனியிலைச் சாத்தில்தானுங்
 குழுறவே காய்ச்சியல்லோ வாங்கிக்கொண்டு
 தேறான பலமொன்று வுய்யக்கொண்டாஞ்
 சாற்றில்லோ போட்டுக்கொண்டு
 வீறான வங்கத்தை நறுக்கிப்போட்டு
 வீரவியல்லோ கவசத்தி லிட்டுமுடே.

65

முடியல்லோ மாலயன் மகனுக்கிந்தால்
 முசியாமல் மண்டலத்தில் வாங்கிக்கொண்டு
 நாடியல்லோ முன்சொன்ன குகைக்குள்மைந்தா
 நலமான துருசியிட்டுப் போட்டுதுதி
 நீலையான துய்யவங்கம் ரசிதங்கோடி
 கூடியெல்லாஞ் சாய்ந்திடுநீ பாளமாகக்
 கூறரிய வங்கமது கூறினேவே.

66

வங்கமென்ற வங்கமெல்லாம் ரசிதமப்பா
 வாகான குருவாச்ச அறியமாட்டார்
 சிங்கமென்ற வண்ணானைச் சேர்த்தாயானால்
 செகமெல்லாம் வெள்ளியென்ற சிகரமாகும்
 வங்கமென்ற சரக்குளாகச் செய்து
 அதட்டியல்லோ பிடித்தடியா யடக்கிக்கொள்ஞு
 திங்களென்ற மதினாதமென்பார் சித்தர்
 சிறுவானை யினங்கினுட சிகப்பைக்கேளே.

67

பெருங்காயவைப்பு

கேளப்பா கூவிளத்தின் சதைதானெட்டு
 கெடியான வுருந்தினுட மாவேயாறு
 நாளப்பா உருவைவிரை பலந்தானாலு
 நலமான வெள்ளுள்ளி ரெண்டாய்க்காணும்
 தீளப்பாகுக்கி லொன்று சுக்குரெண்டு
 நிலையான பனவெல்லங் காயமிரண்டு
 ஆளப்பா அத்தியுட பாலைவிட்டு
 அப்பனே யிடித்திடவே மெழுகதாச்சே.

68

ஆச்சப்பா கடுகினுடத் தயிலம்விட்டு
 ஆட்டினுட தோலதிலே கட்டிக்கொண்டு
 பாச்சப்பா நெல்க்குழிக்குள் மண்டலந்தான்
 வைப்பாய் பாலகனே பெருங்காயவாடைவீசும்
 நீச்சப்பா நிலையுமில்லை கறையுமில்லை
 நிலையான சட்டைமுனி நிகண்டிற்சொல்வார்
 போச்சப்பா பீடையெல்லாம் வன்னிக்குமுன்னால்
 புழுான பெருந்தீப்போல் வாழுதாமே.

69

அபினிவைப்பு

ஆமப்பா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 அப்பனே சமாதிக்கு ஆதிபீடம்
 நாமப்பா வறுமையைத்தான் தூற்றுவிக்கும்
 நலமான அவனியுட முறையைக்கேளு
 ஓமப்பா சொல்லரிது மகத்தாம்வித்தை
 உத்தமனே உரைக்கரிது ஹனிப்பாரு
 தாமப்பாநாதாக்கள் திறந்து சொல்லார
 தாயன்றுளனக் குரைத்தாள் தயவாய்த்தானே.

70

தானென்ற எட்டிவிரை பலந்தான்பத்து
 தாங்கியல்லோ ரவியிலிட்டு நீரேபோக்கி
 யூனென்ற வித்தையெல்லாம் நறுக்கிக்கொண்டு
 யுத்தமனே யிடித்துநன்றாய்ப் பொடியதாக்கி

நானென்ற யெருக்கம்பூப் பலந்தான்பத்து
 நலமான பாண்டத்தில் நீரேவிட்டு
 கோனென்ற பாண்டத்தை யடுப்பிலேத்து
 கருகவே காய்ந்தபின்பு வாங்கிக்கொள்ளோ.

71

வாங்கியல்லோ வேம்பினுட பிசின்தானாலு
 மைந்தனே கசகசாவு மிரண்டுகூட்டி
 போங்கியல்லோ பழவெல்ல முமத்தின்சாறு
 உத்தமனே விட்டுநன்றா யாட்டிக்கொண்டு
 தாக்கியல்லோ நல்லெண்ணை வலைத்துங்கூட்டி
 தன்மையுடன் கிண்டியல்லோ பதத்தில்வாங்கு
 பூங்குழலா ஞரைத்தவித்தை யபினியப்பா
 புண்ணியமே செய்வதற்குக் கிட்டும்பாரே.

72

புண்ணியத்தால் வரவேணும் வித்தையெல்லாம்
 புகழ்ந்தல்லோ யான்சொன்னேன் வெட்டவெளி

தன்னில்

தன்னியத்தான்தை நன்றாய் அடையாய்த்தட்டி
 தாக்கியல்லோ மண்டலந்தான் பதன்பண்ணு
 புண்ணியத்தா வெடுத்துப்பார் மாம்பழம்போல்வீசு
 முத்தமனே யுட்கொள்ள மவுனமாச்சு
 கண்ணியத்தால் சாரத்தை நிமிஷந்தன்னில்
 கடுகியல்லோ கொல்லுமது கலந்துபாரே.

73

பாரப்பா விவ்வண்ணம் வெட்டவெளிதன்னில்
 பதிவாகக் கருவிரித்துச் சொன்னாரில்லை
 நேரப்பா சகந்தனிலே அவரவர்கள்
 சித்தர்நேராகப் பாடினார் சாஸ்திரங்கள்கோடி
 காரப்பா கைமுறையும் பூட்டான்கருவுங்
 கணக்கறியா வன்மையதாய்க் கலங்கித்தானுஞ்
 சீரப்பாஇல்லாமல் கெட்டவர்கள் கோடி
 சிறப்பாகத் தெளியவல்லோ பாடினேனே.

74

பாடினேன் குருடனுக்குத் தெரியும்வண்ணம்
 பலபலவாய் சாஸ்த்திரத்தில் பார்த்தாயானால்
 தேடினதோர் கொடிக்காலிற் சிக்கினாப்போல்
 திறந்தல்லோ தெரியுமடா வெட்டவெளிதன்னில்
 ஆடலா மறுபத்துநாலு வித்தை
 அறியாத மூடருக்கு அறியச்சொன்னேன்
 தேடியல்லோ திரியாமலித்தைப் பார்த்துச்
 செய்வதற்கு கைகண்ட சித்தியாமே.

75

சுத்திவகை மூன்று

சித்தியென்றா* லெளிதாகச் சித்தியாமோ
 சித்தருக்குச் செய்வகையை செய்யக்கேளு
 முத்தியதோர் மூலிகையி வஞ்சுசுத்தி
 யுருவான சரக்கிலே அஞ்சுசுத்தி
 நித்தியதோ ருன்னிடத்தி வஞ்சுசுத்தி
 நேரான யிதின் நேர்ந்து விபரம் கேளே.

76

கேளப்பா மிருகத்தில் பன்றியுடதைலம்
 கெடியான கேசரியின் நீரேயாகும்
 நீளப்பா முசலினுட மாங்கிழமேமைந்தா
 நேரான அசத்தினுட எலும்பேயாகும்
 சூளப்பா வெருகி(தி)னுடசுக்கிலமே மைந்தா
 சூட்சமடா துறைக்கெல்லா மிதுவேவேனும்
 வாளப்பா ஓர்வனத்தில் மகனுமப்பா
 மைந்தனே வுரைக்கரிது மகத்தாங்காணே.

77

காணப்பா அச்சடக்கியோடே வேணும்
 கைகண்டசிப்பியுட மாங்கிழமே வேணும்
 கோணப்பா நண்டினுடபாலே வேணுந்
 தொகுப்பாகச் சங்கினுட சன்னம்வேணும்

*இச்செய்யுளில் ஒரு அடி காணவில்லை.

நாணப்பா மூலிகையில் ஆவினுட நெய்யும்வேணும்
நலங்கவதில் கூடுந்தவளை நெய்யும்வேணும்
புண்ட்பா மூலிகையில் சொல்லக்கேளு
புதல்வனே யுரைக்கரிது புகல்வோந்தானே.

78

தானென்ற வீழியுடன் ஆதளையின்பாலுந்
தணித்துநின்றஅடி யொட்டிக் கள்ளியாக
வேனென்ற ஊமத்து அஞ்சமாச்ச
விளங்கியதோர் சரக்கிடை விபரங்கேளு
ஊணென்ற வழலையொன்று வக்கமொன்று
உத்தமனே உப்பொன்று குதமொன்று
நானென்ற பாழான மஞ்சமாச்ச
நலமான உண்ணிடத்தில் நாதங்கேளே.

79

நாதமொன்று அழுரியொன்று வாய்நீரொன்று
நலமான சுக்கிலமுஞ்சரோணிதத்தோடு
கீதமென்ற முலைப்பாலோ டைந்துஞ்சொன்னேன்
கெடியான திவ்வகைதான் பூதமாச்ச
நீதமென்ற தங்கமப்பா சிவனாச்ச
நிலையாகத் தாக்கிறது சடந்தானாச்ச
வாதமென்ற வாதத்தின் கருவையெல்லாம்
வழிப்பாடாய்த் திறந்தல்லோ யான்சொன்னேனே.

80

யான்சொன்ன நூலெல்லா மிந்தனுவை
அறிவாக ஆறுதிங்கள் வருடமொன்று
நான்சொன்ன படியாகச் சோதித்துக்கொண்டு
நலமாக அஞ்சவகை தீட்சைவைத்துத்
தென்கமல முகத்தாளை வந்தனமேசெய்து
செகத்தைவென்ற ஞானியென்று வாராமல்நின்று
தான்சொன்ன படியாகச் சொன்னோந்தேகந்
தடிவெடிப்போகவென்று சபித்திட்டேனே.

81

சபித்திட்டேன் ஆயியுட பாதந் தன்னை
சற்குருவாம் போகருடபாதந் தன்னை

குமித்திட்ட யுத்தமாம்பிள்ளை கண்டால்
கூட்டிவந்து முதுகுதட்டி வேடம்போட்டு
பவித்திட்ட மாம்போடு யோகவேட்டிப்
பண்பாகப் படிகவிங்கம் படிகமாலை
தவித்திட்டஇவை யெல்லாம் நன்றாயீந்து
நலமாக யிந்நூலை நவிந்திடாயே.

82

நவில்கின்றேன் யாவர்க்குமில் வண்ணந்தான்
நாதாக்கள் கண்டாக்கால் விட்டுப்போகார்
யொள்கியதோர் முன்சொன்ன சுத்தியெல்லாம்

உத்தமனே துறைக்கெல்லாம் வேணும்வேணும்
புல்கியதோர் சேர்வைகண்டு கொள்கைகண்டு
புண்ணியனே சேர்புவன் னாணனப்பட்டு
வல்கியதோர் துறைக்கெல்லாம் வண்ணானாதி

வகுத்துரைக்க யான்மாட்டேன் வகுத்திட்டேனே. 83

வகுத்திட்ட துருசியாலே சத்தேகேஞு
மைந்தனே நிமளையது பலந்தானன்று
செகத்திட்ட பழச்சாற்றால் ஆட்டிக்கொண்டு
செயலான பிங்கானில் பழச்சாறுவிட்டு
நிகழ்ந்திடவே யேழுநாள் ஆவிமுன்காட்டு
நேராகச் சாறுவத்து யூத்திக்கொள்ளும்
பருத்திட்ட யேழுநாள் பாலாடை போல்கட்டும்
பாலகனே யுலர்த்தியல்லோ பண்பாய்வாங்கே.

84

வாங்கியபின் புலிநாதமாவி னாதம்
வாகான சினமொடு வீரங்கார
மோங்கியதோர் சட்டிக்குள் சீலைசெய்து
உத்தமனே சாமமது எரிக்கும்போது
தாங்கியல்லோ யெனையழைத்துச் சொன்னாளாத்தாள்
புதைத்தே நானித்தனை நாள்புகலக்கேஞு.

85

புகழான தங்கத்தைரசிதத்தைச் செம்பை
 புணர்த்தியல்லோ ரவிகாட்டில் நீறிப்போகும்
 நிகழ்வான கடுஞ்சுருக்குப் போக்கோகோடி
 விண்ணைந்கா மண்ணைந்கா வேதைகோடி
 அகல்வான துருசியிலே வீரம்பூரம்
 அப்பனே புழுகிட்டு மத்திச்சம்மி
 நிகழ்வான ரவிகாட்டில் நீறிப்போகும்
 நிலைத்துதப்பா வாதமென்ற வேலைதானே.

86

வேலையென்றால் வெகுவேலை வாதத்துக்கு
 வேலைவிட்டு வெகுவாக வேதைசொன்னேன்
 வேலையென்றால் சவுக்காரந் தன்னிலப்பி
 விரையவே ரவிகாட்டு யெண்ணெய்போகும்
 வேலையென்ற சாரத்தில்பூசி யாட்டில்
 வெகுழுட னாதிடவே சன்னமாகும்
 வேலையென்ற கெந்தியைத்தான் பூசியாட்டில்
 விரைத்துதச் சுன்னமடா விரைந்துபாரே.

87

*விரைந்துபார் கெந்தகத்தை ரசத்தில்போட
 விரையவே குதந்தான் மணியதாச்ச
 விரைந்துபார் கல்லுப்பின் மேலேபூசி
 விந்ததொரு ஆரயிலைப் புடந்தான்பத்து
 சரைந்துபார் போடயிலே மணியதாச்ச
 சாதகமாய் சவாதுடனே காரமிட்டு
 திரைந்துபார் மணிபோலே நின்றேயாடும்
 செகழுதலாய் நடனத்திலது தான்காணும்
 உரைந்துதப்பா சமாதிக்கு ஆதிமூலம்
 உத்தமனே அமிர்தத்தை பூட்டும்பாரே.

88

ஊட்டுகிற மணியைத்தான் தங்கழுட்டி
 உத்தமனே செந்துரம் பண்ணினாக்கால்
 நாட்டுகின்ற நவலோகந் தன்னிலீந்தால்
 நடுங்கவே பதினாறு மாத்துக்காணும்

*இச்செய்யளில் ஒரு அடி அதிகமாக இருக்கிறது.

கூட்டேன நூறுதரம் ஊதினாக்கால்

கொள்கியதோர் கெவனமென்ற குளிகையாச்சு
வீட்டுகிற அரமருகணாதமப்பா

இத்தனையுஞ் செயலாச்சு எளிதாம்வாறே.

89

வாறான நிமளையத்தான் வயிரவற்குப்பூசி
மைந்தனே உலத்தியல்லோ ஊதிப்போட்டால்

தேறான சுண்ணமப்பா கடுஞ்சுருக்குத்

தேவியுட சுண்ணமோடு துருசிச்சுன்னம்

கூறான வங்கத்தின் சுண்ணத்தோடு

கூறரிய வழலையோடு சுண்ணந்தானும்

நீறான சீனத்தின் கண்ணத்தோடு

நிலைத்துநின்ற கல்லுப்புச் சுண்ணந்தாக்கே.

90

தாக்கியல்லோ இவையெல்லாம் பலந்தானென்று

சாதகமாய்ச் சூதமது பலந்தானஞ்சு

தேக்கியதோர் கெந்தியப்பா அதனில்பாதி

சேந்துநின்ற பூரமது கெந்திக்கும்பாதி

ஆக்கியதோர் வீரமது பூரத்தில்பாதி

அப்பனே தங்கமது வீரத்தில்பாதி

யூக்கியதோர் காரமது அதனில்பாதி

யுத்தமனே சவ்வாது பாதியாமே

91

ஆமப்பாயிவை யெல்லாம் பொன்மதத்தினோர்நாள்

அப்பனே சிப்பியுட நீரிலோர்நாள்

சேமப்பா அரைத்துநன்றா யுலரவைத்துச்

செயலாகக் குப்பியிலே யூட்டிக்கொண்டு

நாமப்பா குப்பியிலே சிலைசெய்து

நலமான அறுசாம மெரிக்கும்போது

வோமப்பா தேங்காய்போல் கழுத்தில்கட்டு

முத்தமனே யுடைச்செடுக்கக் களங்கமாமே.

92

களங்கமென்ற வராகத்தின் தைலம்வாங்கிக்

கண்டுகொள்ளு வாங்கயிலே தாரஞ்சேரு

புளங்கமெனத் தைலத்தால் களங்கத்திலாட்டி

புதல்வனே குப்பிக்குள் வைத்துக்கொண்டு

தளங்கமென்ற சாமமது னாவிற்றானுஞ்
சாதகமா யெரியல்லோ கழுத்தில்கட்டு
மளங்கமறு முடைத்தெடுக்கச் செந்தூரமாகும்
உரைக்காரிது உரைக்காரிது செந்தூரந்தானே.

93

அரிதான செந்தூர மாதுளம்பூச்சாற்றில்
அப்பனே திலதமிட அரிதரிதுசொன்னேன்
அரிதான பராபரையும் பராபரனும்வந்து
அரகரா உனக்கேவலடுத்தே கேட்பார்
அரிதான மற்றதெல்லாம் பொருட்டோசொல்லு
அழைக்குமுன்னே கைகட்டி முன்னேநிற்யார்
அரிதான வசியமப்பா என்னசொல்வேன்
அரிதரிது போகருட ஆட்டந்தானே.

94

ஆட்டமென்றா விதுவல்லோ ஆட்டமப்பா
அப்பனே மஞ்சாடி அஞ்ஞாத்துக்கொண்டு
வாட்டமில்லா வங்கத்தி லீந்தாயானால்
மைந்தனே னாற்றெட்டு மாற்றுக்காணும்
நாட்டமென்ற நாட்டமெல்லா மிதிலேயாடும்
நலமான நாட்டம்போல் நான்மறைக்குமெட்டாத
தேட்டமென்ற ஆயியுட பாதந்தனனில்
செலுத்தியல்லோ உன்மனதைச் செலுத்துவாரே.

95

செலுத்துவாயுன் மனதையீசவரிக்கு மைந்தா
தேட்டரியா மலராலே பூசைசெய்து
செலுத்துவா யறுசுவையும் மூலத்துக்கு
செகத்தைவென்ற ஞானத்தைப் பரமேவாங்குஞ்
செலுத்துவா யுன்னுடைய ஊழிவினைக்களெல்லாம்
தேடரியாக் கரிமுகற்குப் பூசைசெய்து
செலுத்துமனம் வயிரம்போல் பிசகாமல்நின்று
தேடியல்லோ குருபத்தைச் சேருவாயே.

96

தெருவான முன்னேசொன்ன வைப்புக்கெல்லாந்
தேடரிய ஆத்தாளைப் பணியவேணும்

குருவான நிர்மலத்தைப் பணியவேணுங்

கொள்கியதோர் சத்தியத்தை நிறுத்தவேணுஞ்
செகத்திலே விட்டொளித்த ஞானம்வேணும்

பருவான அமூர்த்ததை யுண்ணவேணும்

பாலகனே குருத்தொட்டு பதத்தைபாலிக்

கொள்ளோ.

97

பரவான முறைக்கெல்லாம் எந்தநாலைப்

பாலகனே குருத்தொட்டுக் காட்டவேணும்
குருவான குருவில்லான் தெரியமாட்டான்

கூப்பிட்டால் வாராது குருவைத்தானுந்
திறமாகத் தேடியல்லோ சற்குருவைப்பார்த்து

திறமுடனே பதம்பணிந்து போத்தவேணுஞ்
சார்வான சற்குருத்தான் கிட்டாவிட்டால்

தன்மையுடனு பாயத்தைச் சாத்தக்கேளோ.

98

சாற்றுகிறேன் புருமய்யத் தானந்தன்னில்

சற்குருவாம் நிர்மலத்தைப் போற்றிசெய்து

சாற்றுகிறேன் கீழ்வரையிலாலை யைத்தானோக்கிச்

சலியாமல் ழுசைபண்ணித் தியானம்பண்ணு

சாற்றுகிறேன் பண்ணுதற்குக் கேளுமைந்தா

சாதகமாய் மூன்றெழுத்தில் சிகாரங்கூட்டி

சாற்றுகிறே னிர்மலத்தைத் தியானம்பண்ணு

சலியாமலாய் யுட்சந்தான் கேளோ.

99

சந்தான மல்வோடு சிகாரந்தானுஞ்

சமரசமாய் வகாரமொடு மூன்றின்மாறி
தந்தாரை யிருநாமமொக்கக் கூட்டி

சாதகமாய் மவுனமதைத் தியானம்பண்ணு
வந்தானம் ழுசையைத்தான் நன்றாய்ப்பண்ணு

மைந்தா பண்ணையிலே நிர்த்தஞ்செய்வான்
தொந்தான சிவசத்திதிட்சை சொன்னேன்

குட்சமாம் நாதாக்கள் சொல்லார்பாரே.

100

*இச்செய்யுளில் கடைசிவரி சரியாக இல்லை.

அனுபந்தம்

மச்சமுனி நாயனார் கடைக்காண்டம் எண்ணூறு என்ற சரசவதி மகால் 31.A. நெம்பர் சுவடியிலிருந்து கொங்கணர் சரக்குவைப்பில் கண்ட சரக்குகளைப் பற்றிய முறைகள் மாத்திரம் இங்கு அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது.

பொது

உப்பான கல்லு உவரான பூரணம்
அப்பான விந்து வாதி நிராமயஞ்
செப்பாத போதஞ் சிவனாத விந்து
முப்பாம் வழிலை முடிதனிற் காணுமே.

82

காணு மேவழிலை கயலாழி பூரணந்
தோணுமே வந்தந் தொடுகுறி போலவே
வீணல்ல வந்த மெய்யான வுப்புவை
யாணுவை நீக்கி அந்துப்பு வேண்டுமே.

83

வேண்டு மேநாத மெய்யான விந்துவந்
தூண்டு கோலான துடியான கல்லுப்பு
வாண்டு கொள் முன்றுமரைத்திடுவிந்தநீர்
வேண்டி யரைத்து மெய்யாக வட்டிடே.

84

வட்டது போலவே வடிவாயுருச் செய்து
திட்டமா யானியில் செம்மையாய் காய்ந்தபின்
வட்டம் தோட்டில் வைத்திடுபத்தெரு
திட்டமாய் நீரில் சிவகுரு வாமே.

85

குருவான முப்புக்கூட்டி முடித்திடத்
திருவான மாது செயலது வுண்டா
முருவான வருவது வோடி வொடுங்கிடுந்
தருவான வைப்புச் சரக்குச் சொல்வேனே.

86

சினவைப்பு

சொல்லுவேன்சினந் தொடுகுறிபோல
நல்லுவருப்புங் கல்லுப்பு ரெண்டு
மல்லும் பழச்சாராந் தயிர் விட்டுப்
பல்லுறவாகப் பாண்டத்தில் மூடே.

87

முடியே சாணி முழுதுமே பூசி
நாடியே ஆவின் பதிதனிற் றாக்கிக்
கூடியே மண்டலங் குறிப்பாக வைத்துத்
தேடி யெடுக்கச் சினமுமாச்சே.

88

ஆலத்திப்பூரம்*

ஆச்சடா பூரமதினுட வைப்பு
நீச்சடா சொல்வேன் நினைவுடன் கேளு
பேச்சடா சினம் வெடியுப்புடன் ரெண்டும்
பாச்சடா மூலம் பதிவுடன் சேரே.

89

சே(ர்)த்தே பிடித்துச் சிதம்பரம் பூட்டிப்
பா(ர்)த்தே பிடித்துப் பாண்டத்திட்டுக்
கா(ர்)த்தே மண்டலங் கருவாகப் பூமியில்
லாத்தி நீயெடுக்கவாலத்தி யாமே.

90

வெங்கார வைப்பு

ஆமே நல்லுப்புங் கல்லுப்பு ரெண்டுந்
தாமே படிகந்தனோடு வண்ட
நாமேவுளுந்து நன் மணிக்குன்றும்
வாமென மாவாய் வகையுட விடியே.

91

*கொங்கணர் சரக்குவைப்பு முறையில் இதற்குப் 'பூரண
வைப்பு' (குடன்) என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இடித்துடன் பால் வார்த்தியல்புடன் கிண்டித்
தொடுத்துடன் பாளையிற் நோண்டியே மூடிக்
கடுத்துடன் மண்டலங் கார்த்துந் வாங்க
விடுத்த வெண்காரம் விளைவதுமாமே.

92

நவச்சார வைப்பு

விளைவான சாரம் விபரமது கேள்
தளைவாமதுநீர் தன்னோடு நீரும்
வளைவாமமுரி மதகரி நீருந்
திளைவாக வொன்றாய் கூட்டிநீ சேரே.

93

சேர்ப்பது வெடியுஞ் சிலமான சுண்ணமுங்
கோர்த்ததினோடேகு முறவே யெரித்து
கார்த்திடு மண்டலங் கருவாய்ப் புதைத்தபின்
சார்த்திடுஞ் சரக்கு சாரமதாமே.

94

துருசு

சாரமாந் துருசு தன்னோடு முறைமைகேள்
காரமதான கல்லுப்புத் தண்ணீரை
வீரமாழுலம் விசையுடன் சேர்த்துப்
பாரமாந்தயிரும் பழமுடனீரே.

95

நிருடனுப்பு நிலையுடன் கூட்டிப்
பாருடன் செப்புப் பாத்திரந் தண்ணில்
நீருடன் சேர்த்து நினவுடன் மண்டலம்
வாருட்டெடுக்க வகையுடன் முருசே.

96

கெளரி பாஷானம்

நெய்யுடன் மஞ்சட் கருவுடன் கிண்ணியிற்
பய்யவே வைத்துப் பதிவாக மூடித்
துய்யவே தீயில் சழலவே யெரித்திட
வய்யனே மஞ்சள் கெளரியுங் காணே.

101

முன் பிரதியில் உள்ளதுபோல் பாட்டு எண்கள் குறிக்கப்
பட்டுள்ளன.

வீரம்

காணவே வீரங்கருவடன் சொல்லுவேன்
சீனமும் வெடியுஞ் சிலந்திடுஞ் சாரமும்
பேணவே கல்லும் பெலமானவிந்துட்புந்
தோணவே துருசு துகைசரி கூட்டிடே.

102

கூட்டிச் சரியெடைக் குருவாம் ரசமதை
மாட்டிப் பொடித்து மாவாயதை யெடு
நாட்டியே காசிக்குப்பி நடுவினி
ஹட்டிமேற் சேலையொன்பது செய்திடே.

103

செய்திடு பாண்டத்தியல்பாய் மனவிடு
கொய்திடு குப்பியைக்குள்ளமைத்ததின் மேல்
மொய்திடுமனவை மூக்கள் வாயிடு
செய்திடு வனவை யெரித்திடு சாமமே.

104

சாமமெரித்துத் தனிமையாய்க் குளிர்ந்த பின்
னோமெனக் குப்பியை யுடைத்துக் கருவெடு
தாமெனக் கருவிற்றன்னோடு வாதியும்
வாமெனப் பாரையும் வளரன்னபேதியே.

105

பேதிக்க வொன்றாய்ப் பெருகப் பொடித்திடு
வாதிக்க குப்பியில் வைத்துமுன் போலெரி
சாதிக்க வாறுசாம மெரித்த பின்
னாதிக்க வீரமசையாத வீரமே.

106

வீரமே செய்ய வேண்டினார் சித்தர்கள்
பாரமென் நெண்ணிப் பாடினார் முன்பின்னாய்
சாரமாய் கெங்கணர் சாற்றினார்
வீரமுமாரு மறியாரவன்பாடல்முத்தியே.

107

முத்தியாம் மச்சமுனி பாடலெண்ணுாறுஞ்
சித்தியாய் பார்த்துத் தேறினார் கொங்கணர்
பத்தியு முத்தியும் பார்த்துப் பதவியில்
சித்தம் பெருகி சிலம்பு கண்டானே.

108

பூரணமாம் பரிபூரணந் தன்னை
கார் புருமையங் கருணை பெருவெளி
பார் குருநாதன் பறவெளி யதனில்
சார்திலத் தீபந் தன்னொளி தானே.

161

விங்க வைப்பு

தானான் விங்கந் தன்மையைக் கேளு
கோனான் சூதம் குருவங்கம் ரெண்டும்
ஊனாக வொன்றாயுடன் சேரதில் குரு
தேனான் சினம் சேரதில் பாதியே.

120

பாதியைச் சேர்த்துப் பதிவாய் பொடிசெய்து
ஆதியாங் குப்பியிலதிலிட்டெரித்திடு
நீதியாஞ் சாமம் நினைவா யெரித்திடச்
சோதி போவிங்கஞ் சுந்தரமாமே.

121

சுந்தரமாகித் துலங்கு மென்னூறு
மந்திரந் தன்னை மகத்தான் கொங்கணர்
தந்திரமாகத் தன் மனம் நோக்கி
அந்தரந் தன்னி லாதி கண்டானே.

122

ஆதிச்சரக்கு அறுபத்து நாலும்
வாதிகள் மெச்சவைத்தனர் கொங்கணர்
நீதிகளோடே நினவறிந் தாக்கால்
சோதித்துருவந்துலங்குவதறியே.

123

மிருதாரசிங்கி

துலங்கிய சிங்கி துலங்குவன் கேளு
நிலங் கருநாகம் நீர் வெடியுப்பு
சிலங்குரு குதமுஞ் சினமுங் கூட்டிப்
பலங் கருவாகப் பதிவுடன் பொடியே.

124

பொடிதனைக் குகையில்* பொருந்தவே யிட்டு
அடிதனில் துளையிட்டதன் கீழ்குகையை வைத்
திடமுடன் புடமதில் சென்றது உருசி
வடிந்திடு மடியில் குகையினில் தானே.

125

தானதை யெடுத்துத் தண்மையாய் பார்த்தால்
தேனிற்பாயச் சிங்கியுமாகும்
ஆன தோர்சிங்கி ஆதிச்சரக்கதுக்
கோனவருளால் குருமுறை பாரே.

126

பச்சைக் கல்பூரம்

முறையான பூரம் முடிக்கும் வகைகளேன்
நிறையான பூரம் நேர்வடி சீனமும்
கறையாத சாரமுங் கணக்குச்சரியதாய்
துறையாகக் கூட்டித் தோண்டி யரைத்திடே.

127

அரைத்திடு சந்தனைக் கஷாயந் தன்னிலே
கரைத்திடு கூழுபோலக் கலசந் தனிலிடு
நிறைத்தவால் மிளகுப் பொடியதில் சேர்த்துத்
திரத்துடன் பூமியில் சேரு மண்டலமே.

128

மண்டலஞ் சென்று வகையுடனெடுத்தால்
கொண்டிடு பூரம் குருவாக நிற்கும்
அண்டர்கள் மெச்சுமாதிச் சரக்கிது
தொண்டர்கள் செய்யும் துறையிதுவாமே.

129

சாம்பிராணி வைப்பு

ஆமேசாம்பிராணி அதினுடமுறைமை கேள்
தாமே குங்கிலியந் தன்னோடரக்கும்
வாமெனக் கருவாப் பட்டையுங் கூட்டி
நாமென யிடித்து நன்றாய் பொடித்திடே.

130

*குழிப்புடமிடவும்

பொடிதனை யெடுத்துப் போட்டிடு பாளையில்
அடியுட னெய்யிலமைத்துப் பிசைந்திடு
வடிவுடனுப்பில் வைத்து யெரித்திடப்
படிவுடனுருகும் பதந்தனைப் பார்த்திடே..

131

பார்த்திடும் பதந்தான் பதிவாயுருகிடில்
மாற்றிடும் பாபில் வளம்பெறச் சண்டும்
பேத்திடுக்ட்டி பெலமா யுருகிடுஞ்
சாத்திடும் பேரு சாம்பிராணி தானே.

132

நாக வைப்பு

தானென்ற நாகந் தன்மையைக் கேளு
கானென்ற வெள்ளீய காரீயஞ் குதங்
கோனென்ற மூன்றங்குணமா யுருக்கிநீ
பானென்ற கல்வம் பதிவாய்ப் பொடித்திடே.

133

பொடித்திடு மருந்து போடும் விதங்கேள்
தடித்திடும் வெடியுந் தாளகங் கெந்தியும்
அடித்துடன் பொடித்து அமைத்திடு குகைதனில்
னொடித்திட அடுப்பில் நோக்கி யெரித்திடே.

134

எடுத்திடும் போதிலித மாயுருக்கிடு
குறித்து உருகும் குழம்பது தன்னை
வரித்திடு மச்சில் வார்த்திடு கணவிழுந்
தரித்திர மேது தன்னாக சித்தியே.

வங்க ரசிதம் (ரஜதம்)

கார் வங்கரசிதங் கருத்துடன் கேளு
வேர் வங்கரசமும் வெடியுடன் தாளகம்
நேருடன் ஒன்றாய் நிமித்திரப் பொடிசெய்து
பாரந்தக் குகையில் பதித்து யெரித்திட.

140

யெரித்திடும் போதிலினகி யிறுகிடும்
பரித்திடும் வங்கரசித மீதன்று
குறித்திடும் சித்தர் கூட்டும் வகையிது
விரித்த பொருளின் விபரமதாமே.

141

பெருங்காயம்

உண்மையாயி (ஹி)ங்கு உரைக்கிறோங் கேளு
நன்மையாயுள்ளி நயமுடன் கடுகும்
செம்மையாய்க் கூட்டிச் சேர்த்தரை மைபோல்
உண்மையாய் வெய்யிலில் உலர் நீவைத்திடே.

145

உலந்திடு வேப்பம்பட்டைத் தைலம்
நலந்திகளா நயமாயெடுத்திடு
சலந்தனிற் சரக்கைச் சேர்த்துப் பிசைந்திடு
குலந்தனிலாதி கூட்டி உருட்டிடே.

146

உருட்டியே பீங்கான் தாளியிற் சேர்த்திடு
இருட்டினில் மண்டல மிறுத்தி யெடுத்திடக்
கருத்துடன் சமைந்து காரணமாகித்
திருத்தமாய்க் காயஞ் செம்மையாய் வீசுமே.

147

வீசுமே காயம் வீறுகளேரிக்
கூசுமே நாசிகுமுற யெரித்திடும்
வாசிகள் நீரை வாங்கித் தகித்திடுந்
தேசுகளான தேகத்திற்குறுதியே.

148

தொட்டிப்பாஷாண வைப்பு

சித்தமாந் தொட்டிசெப்புவன் கேளு
பெற்றிடுவங்கம் போதுரெண்டுஞ்
சுத்திடு ரசமுஞ் சுகமுடன் கூட்டிச்
சுத்தமுங் கெந்தியுந் தாளகஞ்சேரே.

150

சேர்த்திடு துருக செம்மையாயேழும்
பார்த்தொரு நிறையாய்ப் படியப் பொடித்திடு
வார்த்திடு குகையில் வளமா யெரித்திட
பார்த்திடத் தொட்டிப்பாஷாணமாமே.

151

கெந்தி பாஷாணம்

சத்தியாங் கெந்திப்பாஷாணத் தன்மை கேள்
முத்திய வெள்ளையுமது வீரப் பச்சையும்
சித்தி மனோசிலை சிறுத்த நாகமும்
பத்தியக் கெந்தகம் பாம்பான லிங்கமே.

273

லிங்கரசமுடன் நேர்சரி கூட்டியே
அங்கமதாக அமர்த்தி பொடித்திடு
சங்கையுடனே தாமிரக் குப்பியில்
உங்கக்கொடுத்து உறுதிமண் சீலையே.

274

சிலைவலுவாய் சௌசய்து மண்தாளியில்
ஆலயமாக அமர்த்தி மணலிடு
வாலையைப் போற்றி வைத்து நல்நீயெரி
தூளுமுருகித் துவள யிறுகுமே.
இறுகுமே ஆறுசாம மத்தியல்புடன்
மருகியிறக்கி மறுநா ளெடுத்திடு
குறுகிய குப்பியைக் குணமாயுடைத்திடுத்
திருகிய கெந்திப்பாஷாணஞ் செம்மையே.

275

அனுபந்தம் 2

மச்சமுனி நாயனார் கலைஞரானம் எண்ணூறு என்ற சரகவதி மகால் 32 நெ. சுவடியிலிருந்து சரக்குகளின் வைப்பு முறையைப்பற்றிய சில செய்யுட்கள்.

சார் வைப்பு

கொள்ளறிய நவசார வைப்பைக் கேளு
 குதிரை மாடாணை கழுதை மாந்தர்
 விள்ளறிய வொட்டகை யேடேமுநீரும்
 விட்டெடான்றா யெட்டுக்கோர் ஜெடியுப்போடு
 தள்ளறிய குடனோடு சினங்கூட்டி
 சார்ந்தெரித்துப் பிட்டுப்போற் பொடித்துக்

கொள்ளு

பள்ளமுள்ள வாய்குனிந்த பாண்டந்தனிற்
 பாதியிட்டுச் சில்லிட்டுச் சிலைசெய்யோ,

11

செய்யப்பா கமலம் போலஞ்சுநாட்டான்
 திறமாக வெரித்தாறி யுடைத்துவாங்க
 மெய்யப்பா நவசாரம் பலகை போலே
 வெளுத்திறுகி நிற்குமதை யெடுத்துக்கொள்ளு
 செய்யப்பாலும் சாரவைப்பைக் கேளு
 சிறுநீரிலுவர் நீரு நாலுக் கொன்று
 துய்யப்பா கரைத்துக் காய்ச்சினாக்கால்
 துடியானலும் சாரமென்பார் கானே.

12

துருசு வைப்பு

சார்வரிய செம்பதனால் பாணைசெய்து
 தனித்திருசேர் கல்லுப்பு இனங்க சீனம்
 சிராகப் பொடித்து அந்த பாண்டத்திட்டு
 செம்பீரப் பழச்சாறு மோரும்விட்டு
 பூராமல் வாய்மூடிப் பெலக்கச்செய்து
 புதைப்பது மேற்கத்த மிட்டுத்திங்களாறில்
 பாருநீதுருசியது கட்டியாகப்
 பச்சைநிற மாயிருக்கும் பாங்காய் வாங்கே.

17

குடன் வைப்பு

உப்பினங்கன் சேர் பத்து வாழைதன்னி
 ஹருகிழங்கினீ ரிருபான் படிதான்கூட்டி
 செப்புப்பாண்டத் தெரிக்கக்குழம் பாமத்தில்
 சேர் கருவாப்பட்டை யினிற்றைலம் வாங்கி
 தப்பில்லா படிரெண்டு விட்டுக்காய்ச்சிப் பிட்டு
 தன்பதத்தில் காய்ச்சித்தானாற விட்டுத்
 துப்புடனே வளியதனால் வெட்டிவாங்கிச்
 குடனென்ற ஆலத்திப் பூரமாமே.

20

பச்சைக்கல்பூர வைப்பு

பூரனைத்தான் பன்னீரில் நனைத்துத் தட்டி
 புகழதாலம் பத்தோலைச்சிங்கிப் பூட்டி
 காரமென்ற நீரதனால் கலந்துகட்ட
 கடப்பாறையா லழுத்துக் காற்றில்லா
 சார்பினிற மேல்பாரம் வைத்துத்திங்களொன்று
 தரித்தெடுக்கப் பலகைகள்போல் தழும்பாய்
 காரமென்ற வாசனையுமிதுதான் பச்சைக் கிந்துகும்
 கல்பூரமென்பாரீகள் கனல்வல்லோரே.

21

வெங்கார வைப்பு

நோயறுக்கும் படிக்காரம் நொருக்கிக்கொண்டு
 நுகர்நலிகுடத்திட்டுக் கடுகினெண்ணேய்
 ஆயவிட்டுப் பிசறியதிற் சதிரக்கள்ளி
 யச்சாறு பாலுமதில் முழுகவிட்டு
 பாயவதில் மேல்முடி கிழும்மேலும்
 பரியினுட கத்தமவிட்டுப் பாங்காய்முடிச்
 சாயாமல் மண்டலஞ் சென்றெடுத்துப் பார்த்தால்
 தழுக்காக வெங்காரந்தானாம் பாரே.

28

மிருதார்சிங்கி வைப்பு

கூறான காரீயம் நாலுக்கொன்று
 கூட்டுச்சரைக் கெந்தகத்தை யீயத்திற்கு
 மீறாமல் லெட்டொன்று வெடியுப்பிட்டு
 மேற்பொடித்து ஈயஞ்சட்டியிலுருக்கி
 சிறாமல்பொடியிட்டு வறுத்துவைத்து
 சிறுகலசத்தரைத்திட்டு முடிமன்செய்
 தாரிரெண்டு சாமம் பூப்போலெரித்து
 அதையெடுக்க மிருதாரச் சிங்கியாமே.

30

சீதப்பாஷாணம் வைப்பு

ஓர்சினப் பொரிசங்கு சன்னங் கல்லுப்
 போடுவெள்ளைப் பாஷாணம் வகைபத்துப்
 பார்சாரம் பலம்ரெண்டு குதம்பத்து [பலந்தான்
 பலமாறுந் திராவகத்தால் பாங்காயாட்டி.
 சீரெட்டு நாளரைத்துக் குப்பிக்கிட்டு
 திறமாகப் பண்ணிரெண்டு சாமந்தீயை
 யாரவெரித் தாறிப்பின் ணெடுத்துப்பார்க்க
 வடா சீதபாஷாணமாகும் பாரே.

33

கெளரிபாஷானம் வைப்பு

கொண்டவெள்ளை நாலிலொன்று சத்திகூட்டி
 குப்பிக்குள்ளிட் பெரித்து நாலுசாமம்
 விண்டாறி யுடைத்தெடுத்துப் பார்த்தால் மக்காள்
 மேனிமஞ் சடுக்காக்க கெளரியாகு
 மண்டுமுற் சாரசத்தின் வைப்பைக்கேளு
 வானரசம் நாலுக்கு வாணக்கெந்தி
 தண்டவே தொந்தித்துகுப் பிக்கிட்டு
 சமத்தாக எரித்தெடுக்கச் சிவப்பாம் பாரே.

அனுபந்தம் 3

கொங்கணர் பலதிரட்டு 500 என்ற சரசுவதி மகால் சுவடி எண் 34-லிருந்து கீழ்க்கண்ட வைப்பு முறைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

துருசு வைப்பு

வித்தையிலே உத்தமந்தான் துருசுவித்தை
விளங்கியிதன் பிறப்பை நன்றாய் விரித்துச்சொல்

வேன்

பத்தையிலே செம்பாலே பாத்திரந்தான் பண்ணிப்
பரிவாக வெடியுப்புங் கல்லுப்பும் போட்டு
முத்தயிலே பழச்சாறும் தயிரும் வார்த்து
முனையான குதிரையுட கத்தும் வார்த்து
அத்தயிலே குழிவெட்டி வெத்திபோட்டு
அதன்மேலே மண்ணிட்டு மூடுவாரே.

மூடிவைப் பாரறுதிங்களெட்டுத் திங்கள்
முனையாகப் பசுமைநிறந் துருசு ஆகும்
நீடிவைப்பாரதை யெடுத்துக் கூருவைசெய்வார்
நேராகயிதை யெடுத்துக் குருவைசெய்வார்
கூடிவைப்பாரிதுக் குளிந்த மகிழமையென்ன
குலாவிநின்ற சிவன் செம்பு சத்தியுப்பு
நாடிவைப் பாரிதனாலே யித்தனையுமாச்ச
நாமறியோம் நாமறியோம் துருசுப்போக்கே.

253

சவ்வீர வைப்பு

கேளப்பா கல்லுப்பு வெடியுப்புச்சாரங்
கெடியான பேதியுடன் சீனக்காரம்
நாளப்பா துருசினுட னாறுங்கூட்டி
நலமாக விந்தெடைக்கு ரசந்தான் வாங்கிச்

குளப்பா திராவத்தால் ரஸத்தைக்கொன்று
துடியாக இதனேர்டே கல்ந்துகொண்டு
நிளப்பா குப்பியிட்டு வெரிக்கமேலே
நெருங்கினின்ற பதங்கமது வீரந்தானே.

273

வீரனென்றால் மகாவீரன் சுத்தவீரன்
வேதைக்கோ ரணவீரன் சுண்ணவீரன்
காரமென்றால் கடுங்காரங் காணியுண்ணச்
சார்வான் கைமுறையாயினை விட்டாலுவேதபோச்சு
சாரமென்றால் கடுஞ்சாரம் பட்டவிடம்வேலுகுஞ்
சரக்கிணொடு குதநின்ற சையோக வேகந்
தூரமென்றால் வெகுதூரமிதைத்த தொட்டாலோடுந்
துடியான வீரத்தைக்கட்டக கீர்ண.

அநுபந்தம் 4.

உரோம ரிஷி ஐந்நாறு என்ற சுவடியிலிருந்து கொங்கணர் சரக்குவைப்பில் கண்ட சரக்குகளைப்பற்றிய முறைகள் மாத் திரம் இங்கு அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

துருசு வைப்பு

காட்டுவேன் வாதத்திலாதி யென்ன
 கருவான துருசினுடவைப்புகேளுஞ்
 குட்டுவேன் சீனமது பலந்தானாலு
 துப்பறவாம் வெடியுப்புப் பலந்தானாலு
 கூட்டுவாய் கல்லுப்புச் சேர்தானெட்டு
 குழறவே பொடிபண்ணி சொல்லக்கேளும்
 பூட்டுவேன் செம்பானபாண்டந் தன்னிற்
 பொடித்திட்டுப் பழச்சாறுந் தயிரும்வாறே.

259

வார்த்துமே பழச்சாறுபடிதான் ரெண்டு
 மைந்தனே கரிமேதைத் தயிர்தானென்று
 பார்த்துமே கலக்கிட்டுச் சிலைமண்செய்து
 பக்குவமா யரையளவு குழிதான்வெட்டி
 கார்த்துமே யொட்டைலெத்தி குதிரைலெத்தி
 கவியவே தான்மூடி மண்ணுங்கொட்டி
 தூர்த்துமேன் மூடினிட்டாறு திங்கட்
 டொச்சமறக் கலந்தபின்பு சொல்லக்கேளே.

260

சொல்லுவேன் துருசென்ற பேருமாச்சு
 சொற்பெரிய மூலரென்று பேருமாச்சு
 வெல்லுவேன் வாதவித்தை தனக்கேயாதி
 வேதாந்த சாரமென்று மிதற்கேபேரு

கொல்லுவேன் குதத்தை யென்றுநின்ற
 குடரோமுள்ள மதயானைக் கோவிக்கோவி
 மில்லுவேன் சரக்குகளைத் தலைதூக்காமல்
 மீரடங்கக் கட்டுகிற குருவுமாமே.

261

வீரவைப்பு

இனியதொரு சரக்குவகை யின்னங்கேளு
 இயல்பான கல்லுப்புப் பலந்தானாறு
 கணியதொரு ழநீறு பலந்தான்ரெண்டு
 கண்டரென்ற துருசுதான் பலமும்நாலு
 வனியனென்னுஞ் சீனமது சொல்லக்கேளு
 மெந்தனே பலமது தானொன் றரையுமாகும்
 பினியனென்று நோயகலுஞ் சாரந்தானும்
 போக்கோடே பலமரைதான் புகழாய்க்கூட்டே.

கூட்டவே வெடியுப்புப் பலந்தான்கேளு
 குறையாம லொன்றரையாம் பலமேதூக்கி
 வாட்டவேயிவை யெல்லாம் கல்வத்திட்டு
 வப்பனே துருசப்பு வறுத்துப்போடு
 காட்டவே யொன்றுமில்லை திராவகத்தினாலே
 கனக்கவே யரையாதே மத்தித்தப்பா
 ணட்டவே சிறுதண்ணில் வறுத்துக்கொண்டு
 உத்தமனே குப்பிதனி லடைத்திடாயே.

270

அடைத்துமே யரைவாசி மட்டும் போட்டு
 அப்பனே வாலுகையில் முன்போல்வைத்து
 படைத்துமே முச்சாமந்தியைப் போட்டுப்
 பருவமாய் ராக்காலமாறப் போட்டு
 விடைத்துமே நாலாநாட்டியைப் போடு
 விபரமுடன் பன்னிரண்டு சாமமாகு
 முடைத்துமே யெந்தாநாட்ட் டன்னினீயு
 முற்றுநீ பார்த்திடவே வீரந்தானே.

271

பூரண)வைப்பு

கேள்டா சூடனது பலந்தானொன்று
 கெட்டியாய்ப் பூநீறு பலமதொன்று
 நாள்டா வெடியுப்புக் கழஞ்சிரெண்டும்
 நாட்டுவாய் கல்லுப்புக் கழஞ்சியொன்று
 குள்டா சாரமது கழஞ்சியொன்று
 துப்புறவாய் வெங்காரம் கழஞ்சியொன்று
 கேள்டா வாராமற் கல்வந்தன்னில்
 கொட்டியே தானரைக்கக் கூறுவேனே.

274

கூறுவேன் கல்லுப்பை வறுத்துப்போட்டுக்
 கொடியதொரு சரக்கையெல்லாஞ் சுகமாய்ப்போடு
 ஆறுவே பசுவின்நெய்யதிலே கொஞ்சம்
 அப்பனே விட்டுநீ ரஸியிறபோடு
 ஊறுவே சாமமது சென்றபின்பு
 உத்தமனே சூடனது பொங்கிநிற்குந்
 தேறுவே பதமென்று மறுகால் நீயுந்
 தீர்க்கமாஞ் சூடனதிற் கழஞ்சிபோடே.

275

போட்டுமே புழுகதிலே கழஞ்சிகூட்டிப்
 பொங்காமல் நெய்யைவிட்டு மறுகாலாட்டு
 ஊட்டுமே யுறுதியாயாட்டிக் கொண்டு
 உத்தமனே சாமமது சென்றபின்பு
 நாட்டுமே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 நாதாந்த சக்தியைத் தூசைபன்னி
 தேட்டுமே யிதையிட்டாற் றேட்டமுண்டே
 சிவசிவா தாளிதனில் மணலைக்கொட்டே.

கொட்டியே நாலுவிரல் கனந்தானப்பா
 கூறுவேன் கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப்பன்னி
 எட்டியே நெற்கனமாயதன் மேனிட்டு
 உறுதிபெறக் குப்பிதனை நடுவில்வைத்து

கட்டியே மணலைக் கழுத்துமட்டுங்
கனச்கவே செப்பனிட்டுச் சொல்லக்கேளு
பட்டியாய்த் திரியாதே குப்பிவாயை
வழக்கமாய்த் திரிந்துநீ வைத்திடாயே.

277

வைத்திட்டு வாலுகையில் தீபம்போல
மைந்தனே சுடிகையது சென்றபின்பு
பொய்த்திட்டுப் போகாது புகைமேற்செல்லும்
பொருமியே குப்பிவா யுடைத்துப் போகுங்
கைத்திட்டமாகவேதான் கமலத்தீயாய்க்
கவனமாய்ப் போட்டுவிடு சாமமூன்று
மெய்த்திட்ட மாகவே தானனல் தான்மீறி
வெடித்துவிடுங் குப்பியது வீழ்வாய்ப்போமே.

278

போகாமற் பத்திரமா யிருந்துகொண்டு
பூரணியை மனதில்வைத்துத் தியானஞ்செய்து
ஏகாமற் சரக்குகளைப் பார்த்துக்கொண்டு
என்மக்காள் கவனமதா யிருந்துகொண்டு
சாகாமனின் றதொருதலையுமாகுந்
தன்னுடோ சரக்குகளை யிந்தபூரம்
வேகாமற் சரக்குகளை வேகவைக்கும்
வெகுசுருக்குச் சுண்ணத்திற் காதியாமே.

279

ஆதியாங் குப்பிதனையாறப் போடு
அப்பனே யுடைத்துப்பார் பூரந்தானுஞ்
சோதியா மிளந்தேங்காய் போவநிற்குஞ்
சொல்லுவே னிதன்பெருமை கண்ணத்தாதி
வாதிகளே யினையிடித்து வைத்துக்கொண்டு
மகத்தான் சரக்குகளைச் சுன்னம்பண்ணும்
பாதியாய் நின்றதொரு மதியைச்சுடும்
பரனெனக்குச் சொன்னவித்தை பார்த்தோம்
நாமே.

280

குடன் வைப்பு

கேள்டா குடனுட வைப்புதானுங்

கீர்த்தியாய்ச்சித்தர் சொல்லவே யான்
தாள்டா வாழையைத்தான் வெட்டிப்போட்டு

நலமாகக் கிழங்கதனைக் குடைந்துவைத்தாற்
சாள்டா மறுநாட்டா னுற்றுப்பாரு

சலமதுதான் விரம்பிநிற்குமெடுத்துக்கொண்டு
வாள்டா படிதானு மிருபதாகு

மைந்தனே யெடுத்துநீ பாண்டத்துத்தே.

285

ஷத்தடா செப்பினுட பாண்டந்தள்ளி

லுத்தமனே வெடியுப்பு வைந்தாங்காய்ச்சல்
சேத்தடா வுப்பதுதான் முறிக்கக்கேளுந்

திறமையா யுப்புத்தான் பாண்டத்திட்டு
வாத்தடா காடியதுமமுங்கவிட்டு

மைந்தனே குங்குலியம் பத்துக்கொன்று
பாத்தடா வெள்ளையா யெடுத்துக்கொண்டு
பக்குவமா யுருக்கியதிலிட்டிடாயே.

286

இட்டுமே யடுப்பிலிட்டுக் காய்ச்சும்போது

இதமாகக் குழம்பதுபோற் பதத்தைப்பார்த்து
தொட்டுமே யெலுமிச்சம் பழத்தின்சாறு

சுருக்கிடவே குத்திநீ காய்ச்சும்போது
காட்டுமே யுலையதனிற் கருதிப்பாரு

கணக்கவேயுறைந்து விடும்பத மென்றேதாம்
ஒட்டுமே புதுச்சட்டி தன்னிலேதான்

புகழ்பெறவே ழுற்றிவிடு யுப்புநிரே.

287

நீரிட்ட சட்டியைத்தான் முடிப்போடு

நிறைந்துமே மூன்றுநாளான பின்பு
காரிட்ட வுப்பதுதானென்ன சொல்வேன்

கம்பியென்றால் பெருங்கம்பி யாகும்பாரு

சிரிட்ட வுப்பதனைக் காயப்போடு

தீர்க்கமா யெட்டுசேர் நிறுத்துக்கொண்டு
வாரிட்ட வாழையுட ஜலத்திலேதான்
மெந்தனே கலக்கிலிடு வகையிதாமே.

288

வகையான தொன்றுமில்லை பாண்டந்தனை
மெந்தனே யடுபபில் வைத்துக்காய்ச்சும்போது
இகையான கருவாப்பட்டை தன்னை
யிதமாகத் தானென்டுப்ப் வீபாசையொன்று
துகையான விதையிடத்துப் பாண்டத்திட்டுத்
துப்புறவாய்க் காடியது தூணிலிட்டுப்
பகையில்லா வெல்லமொடா பணையின்வெல்லம்
பாங்குடனே சேரிரண்டு பார்த்துப்போடே.

289

போட்டுமே கலக்கி நீயறப்போட்டு

போக்கோடே மத்தைவிட்டு கிண்டும்போது
ஹட்டுமே கையிடையிற் சிறியதானால்
உத்தமனே மறுபாண்டந் தன்னிலுற்றி
காட்டுமே யடுப்பிலிட்டுப் பாலைழுடி
கவிழ்த்தியே குழையீலிட்டு வாங்குவாங்கு
திட்டுமே திராவகம் போலிறங்கும்பாரு
திறமான பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே.

290

பண்ணவே முன்னுரைத்த வாழைநீர்தான்
பற்றியே வருகையிலே திராவகத்தைவாரு
எண்ணவே படிரெண்டு சூடவாரு
இதமாகக் கிண்டியே மூடிப்போடு
கண்ணவே காற்றில்லா விடத்திலேதான்
கனமதாய் மூடியடா சொல்லக்கேளு
வண்ணவே யொன்பது நாட்கழிந்ததானால்
வாங்கு பெறத்திறந்துபார் சூடனாமே.

291

ஆகுமே யாலத்திப் பூரமாச்ச
 அப்பனே யதைக்கட்ட யாராலாகும்
 போகுமே சுண்ணமென்ற கட்டுக்கெல்லாம்
 போக்கோடே பாறையுப்பு பண்ணினாக்கால்
 ஏகுமே கலையென்று மிதற்குப்பேரு
 என்னமென்றுந் தீயென்று மிதற்குப்பேரு
 தாகுமே யக்கினியாங் கூர்மமாச்ச
 சக்சிதாநந்த வெளிதானே பாரே.

அநுபந்தம் 5.

அகஸ்தியர் அருளிய அமுதகலை ஞானம் ஆயிரத்திருநூறு என்ற புத்தகத்திலிருந்து கொங்கணர் சரக்குவைப்பு முறைகளில் கண்ட சரக்குகளுக்கு மாத்திரம் செய்யுள் கூறப்பட்டுள்ளது.

சீனவைப்பு

பாரப்பா சரக்கினுட வைப்புக்கேளு
 பாருப்பு தன்னுடனே கல்லுப்புங்கூட்டி
 ஹரப்பா பழச்சாறு தயிருங்கூட்டி
 உடன்சேர்த்துப் பாண்டத்தில் விட்டுமுடி
 காரப்பா குழிவெட்டி யெருவைப்போட்டுக்
 கருவான பாண்டமதை யதன்மேல்வைத்துச்
 சேரப்பா ஏருப்போட்டு சமாதிவைத்தால்
 திறமாக மண்டலத்தில் சீனமாச்சே.

647

பூரவைப்பு

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்புகேளு
 அரகரா சீனமொடு நாதங்கூட்டி
 நீச்சப்பா குந்திரிக்கம் இடைதான்சேர்த்து
 நினைவாகத்தான் பொடித்து சயநீர்விட்டு
 மூச்சப்பா போகாமல் தாய்தாங்கூட்டி
 முன்னவனைத் தான்பணிந்து குப்பிக்கேற்றி
 பாச்சப்பா நெல்லவிக்கும் பாணைதன்னில்
 பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூரமாச்சே.

648

ஆச்சப்பா பூரமதுகார மென்பார்
 அன்பான சவுக்கார வழலையென்பார்
 காச்சப்பா ரவிபீஜமென்பார் கித்தர்
 கருவான அக்கிணியின் கோத்ரமென்பார்

பாச்சப்பா வாதத்திற்கில்லா விட்டால்
 பாயாது சரக்கொன்றும் பழுக்காதய்யா
 நீச்சப்பாரவியில் மைந்தா நெறியான
 ரவியறியார் நிலைத்திடாரே,

649

நிலையாது சன்னத்துக்கீதில்லாவிட்டால்
 நேரான குளிகைக்கு மாகுமாகும்
 சிலையான கற்பத்திற் காதிபீடம்
 சேர்த்துநின்ற மெழுகுக்கு மாதிபீடம்
 துலையான செயநீர்க்கு மாதிபீடம்
 கருக்கான ழரத்திற்காதி கேளு
 விலையான வெங்கார வைப்புக்கேளு
 மேதினியிலாரறிவார் வைணப்போக்கே.

650

வெங்காரவைப்பு

போக்கான நிலவுப்பு கல்லுப்போடு
 புகழான படிகத்தூளண்டவித்து
 தாக்கான மணிச்ஞாந்து மாவோடொக்கத்
 தனிக்களிப்பால் வார்த்துக்கிண்டி மைந்தா
 ஆக்கான பானைதனிலிட்டு மூடி
 அருமையுள்ள சிறுநீருங் கூடவிட்டு
 நீங்கான மண்டலந்தான் சமாதிலைவத்தால்
 நிலைத்ததொரு வெங்காரப் பலகையாக்கே.

651

ஆச்சப்பா வெங்காரந்தன்னால் மைந்தா
 அப்பனே உண்டாச்சு சரக்கோ கோடி
 காச்சப்பா வுருக்கினத்திற் காதியாகும்
 கருவான வேதைக்குமாதியாகும்
 பாச்சப்பா சத்துக்களுக்குயிரே யாகும்
 பாங்கான நீருக்கும் சன்னத்திற்கும்
 பேச்சான வெடியுப்புக்கீனம் ரெண்டில்
 பெலமான உருந்தினுட மாவைச்சேரே.

652

சேரப்பா கள்ளிப்பால் விட்டுநன்றாய்த்
 திரமாகக் கிண்டிநன்றாய்ப் பாண்டத்திட்டு
 நீரப்பா விட்டுநன்றாய் சமாதிலைத்தால்
 நிசமாகத்துய்ய நிலை வெங்காரமாச்ச
 காரப்பா வெண்காரம் பொரிக்காரம் ரெண்டுங்
 கருவாளி தான்றிவார் மற்றோர் காணார்
 பேரப்பா சொல்லவென்றால் நாவேயில்லை
 பிசகாத சாரத்தை சொல்லக்கேளே.

653

சாரவைப்பு

கேளப்பா கரிமாவும் சிறுமாவோடு
 கெடியான அமுரியொடு ஆவின்நீரும்
 நீளப்பா அஞ்சிவரை நீருங்கூட்டி
 நிலைத்த வெடிப்புடனே கல்லுச்சன்னம்
 வேளப்பா எரித்தோனைத் தியானம்செய்து
 விசையான நீர் நின்றபடியே தாக்கி
 கேளப்பா வாராமல் பாண்டத்தூட்டிக்
 கோணன்ற இடமதிலே சமாதிலையே.

654

வையப்பா மண்டலத்திற் கப்பால்நீயும்
 மெந்தனே சார்வான யெடுத்துப்பாரு
 மெய்யப்பா சொல்லுகின்றேன் காரசாரம்
 மெய்யான சாரமதை யார்தான்கான்பார்
 கையப்பா வுதவுவது போலேமக்காள்
 கைப்பான வுப்பிற்கு வறுதியாச்ச
 எய்யாத சாரைகடி பட்டுதானால்
 எழுப்பாமல் விறடக்குஞ்சாரந்தானே.

655

சாரமென்றால் வழுவைகடிக் கொண்டுதானால்
 சரக்கனைத்துமாண்டு தடாதப்பேயில்லை
 காரமென்ற கருவுழைக் கடிதானப்பா
 கடுஞ்சுருக்குச் சாரத்திற்கதிகமாகும்

பாரமென்ற சாரமதைப்பணிய வேணும்
பணிந்ததொரு சாரத்தில் நிறுத்தவேணும்
ஆரமென்ற அதிசாரகாரமப்பா
அனைத்துயிருக் குடனுயிரே யறிந்துபாரே.

656

துருசு வைப்பு

பாரப்பா துருசினுடலைவப்புக் கேளு
பாங்கான கல்லுப்புச் சீனங்கூட்டிடப்
பாரப்பா பழச்சாறுந் தயிருங்கூட்டி
தன்மையுள்ள அமுரியதுங் கூடச்சேர்த்து
சேரப்பா தாம்பிரப்பாத்திரத்தில் மைந்தா
செம்மையுடன் குழிவெட்டிமைந்தா நீயுங்
காரப்பா கேசரியினெருவைக் கொட்டிக்
கருவான பாத்திரத்தை யதன்மேல்வையே.

658

வையப்பா வாய்முடிமேலுங் கொட்டி
வளமாகத்தான் முடி மைந்தாகேளு
மெய்யப்பா சதாசிவத்தைத்தப்போற்றி நீயு
மேன்மையுடன் மண்டலத் துக்கப்பால் வாங்கி
செய்யப்பா ஆறவிட்டுத் திறந்துபாரு
சிவசிவா என்சொல்வேன் துருசநேர்மை
கையப்பா புளிப்புடனே புளிப்புசேர்த்து
கருவான கறுப்புடனே சேர்ந்துபோக்கே.

659

சீன பாஷான வைப்பு

பாரப்பா சீனமொன்று வெடியுப்பொன்று
பரமான விந்துடனே முன்றுங்கூட்டி
சேரப்பா தாம்பிரக்கிண் ஞத்துள்ளே
சேர்க்கையிலே கேசரியின் நெய்யைவார்த்து
நேரப்பா தீமற்கிண்ணத்தாலே முடி
நிலைத்ததொரு பாண்டத்தில் மண்ணும்விண்ணும்
காரப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல
கருவாக வட்டகையை யதன்மேல் வையே.

660

வைத்ததின்மேல் முன்போல் நிறையக்கொட்டி
 வாகாக மேல்முடி மண்ணுஞ்செய்து
 வித்தாரமாகவே நியடுப்பில்வைத்து
 வீறடங்க வொருசாமமெரிப்பாய் மைந்தா
 முத்தானநிறம் போலே நாலுஞ்சேர்த்து
 மெழுகுபோலுருகியது வொன்றாய்சேரும்
 பத்தான ழரணத்தைத் தியானம்பண்ணிப்
 பதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரே.

663

பாரப்பா வட்டகைக்குள்ளுருகி நல்ல
 பளிங்கதுபோல் பாஷானம் பண்பாய்காணும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷானத்தை
 அறிந்தவர்க் காறிவார்க் காம்பரத்தை
 மேரப்பா வென்பார்கள் வெண்கண் டரென்பார்
 விசையான மதியென்பார் நிலவுப் பென்பார்
 சாரப்பா சாரைக்கு நாகமென்பார்
 சகலசரக் கானதந்தும் சத்துருதான்பாரே.

664

கெந்தி பாஷானம்

பாரப்பா கெந்தி பாஷானந்தன்னை
 பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க்கேளு
 யாரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந்தன்னை
 அணைத்திடுவா யதன்பிறகு செயந்திரவாங்கி
 காரப்பா ழமியுட நாதந்தன்னை
 கருவாகத்திச நாதம் வாங்கி மைந்தா
 சேரப்பா முன்சொன்ன நீரில்மைந்தா
 சேர்த்து மிகக்கரைக்கவேயனலாம் பாரே.

672

பாரப்பா அனல்மீறிச்சுடும் போதன்னில்
 பக்குவயாய் முப்புவுங் காஜுங்கூட்டி
 சேரப்பா அடிமுடியுங்கடச் சேர்த்துத்
 திறமாகக் கிள்ளடியதை மேல்வாய்முடி

மாரப்பா மண்சிலை வலியச்செய்து

மைந்தனே அடுப்பேற்றி அலைவில்லாமல்
காரப்பா அலைவில்லாப் பாண்டந்தன்னில்
கருக்கவே தண்ணமுட்டி யெரித்திடாயே.

673

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே
யிளகி மெள்ளவருகியது கல்போற்சேருந்
தருக்கவே யணலாறும் போதுமைந்தா

தப்பாமலுடைத்து மிகத்தயவால் வாங்கி
பெருக்கவே பீங்கானில் பதனம்பண்ணி

பெருமையுள்ள மெளனமதாய் குருவைப்போற்றி
உருக்குவென்னெனிது வாகுமென்று மைந்தா
வுண்மையுடன் குன்றிநிறை யெடுத்துக்கொள்ளே

கெளரி பாஷாணம்

பண்ணப்பா கெளரியுடமுறையைக் கேளு

பண்பான் புலத்தியனே அறிவுள்ளோனே
விண்ணப்பா வவணமொடு காரசாரம்

விசையான படிகமொடு பூரணமுங்கூட்டி
கண்ணப்பா மஞ்சளென்ற கருவுங்கூட்டி

கருக்கூட்டி கல்வத்திலாட்டி நன்றாய்
மண்ணப்பா சட்டிதனில் வைத்துமைந்தா
மைந்தனே அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

674

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்துதானு

யிளகிமெள்ள வுருகியது மஞ்சள்போலே
பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மஞ்சளாக

பெருமையுள் கெளரியென்ற பெயரேயாகும்
குறித்தபொருள்க் காதியென்ற கெளரியாகுங்

குணமான கெவுரி ரசமுறைதாணப்பா
பரித்தகடிதற்கு நிகரொவ்வாதைய்யா
பாலகனே யிதனுடைய பரிசுகேளே.

675

சௌவீர வைப்பு

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புகேளு

பரமான வெடியுப்புப் பத்தாங்காய்ச்சல்
காரப்பா கல்லுப்பு சினக்காரங்

கட்டியதோர் நவச்சாரஞ் சவுக்காரந்தான்
வீரப்பா தானடங்கும் பொரிக்காரந்தான்

வெள்ளியென்ற துருசுடனே பேதிகெந்தி
சேரப்பாழுப்புவுங்கூடக் கூட்டி

சேர்த்து மிகுத்துகை பார்க்கப்பத்துமாச்சே.

681

ஆச்சப்பா பத்துவகை சரக்கொஸ் றாக

அனைத்துமே அந்திடைக்குச் சூதம்சேர்த்து
பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடியைத்தாக்கி

பார்க்கையிலே ரசமாண்டு மொன்றாய்ப்போகும்
நீச்சப்பா ஜெயந்ரோல் பிசரிக்கொண்டு

நேர்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக்கேற்றி
காய்ச்சப்பா மண்சீலை ஏழுஞ்செய்து

கருவான குப்பிதனைப் பதனம்பண்ணே.

682

பண்ணிய தேர்குப்பிதனை பாண்டத்துள்ளே

பக்குவமாயுப் போடு பதிவாய்ப்போடு

உண்ணியே குப்பிதனை நடுவேவைத்து

உத்தமனே மேலுமந்தப் பொடியைப்போட்டு
நண்ணுறவே பாண்டமிதின் வாயையுடி

நலமாக மண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து
தண்ணுறவாய் குருபரளைத் தொழுதுபோற்றித்
தயவான அனல்மூட்டி யடுப்பிலேற்றே.

683

ஏற்றியே சுருகுகம்பு விறகினாலே

இதமாகப் பதினாறுசாமமாட்டி

ஆற்றியே பாண்டமதிலுடைத்து மைந்தா

அதிலிருக்குங் குப்பியைநியன்பாய் வாங்கி

போற்றியே யுடைத்துப்பார் மதிபோல்கானும்
புதுமையுடன் கிள்ளிப்பார் கல்போல்கானும்
நேற்றியென்ன வைரம்போல் ஒளியேவீசும்
நேரமையுள வீரனுட வளமைகேளே.

684

கேளப்பா முன்போல கல்வத்திட்டு
கெணிதமுடன் பொடித்து நன்றாய்மாவதாக்கி
தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செயநீர்வீட்டுத்
திறமாகக் கேசரியைக் குப்பிக்கேற்றி
கேளப்பா வாராமல் பாண்டத்துள்ளே
குணமாக முன்போல குப்பிவைத்து
தாளப்பா மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து
தப்பாம வடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

685

எரியப்பா ஈராறு சாமமாட்டி
எரித்தபதங் கட்டியின்மேல் கெல்லைப்போட்டில்
பொரியப்பா எழும்பியது விழுந்துதானால்
புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று
குறியப்பா மறவாமற் பூசைபண்ணிக்
குளிரமட்டும் நீயிறுத்து எடுத்துப்பாரு
வரியப்பா தானோடி வீரந்தானும்
வாகாகஇரை மடக்குச் சரக்குமாச்சே.

686

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச்சொல்வேன்
அரகரா முன்போலே கல்வத்திட்டு
தேச்சப்பா பொடித்திடுவாய் மாவதாக
செப்பமுள்ள செயநீரால் மாலைக்கிண்டி
பாச்சப்பா குப்பிதனில் பதனமாகப்
பக்குவமாய்த் தானடைத்து மண்ணுஞ்செய்து
முச்சப்பா தானடங்க சலாகைபோட்டு
முக்கியமாய் பாண்டமதிற் பதியவையே.

687

வையப்பா அடுப்பேற்றித் தீயைமுட்டி

வரிசையாய் முன்போல யெடுத்துமைந்தா
பையப்பா அறுசாமமெரித்த பின்பு

பக்குவமாய் சலாகைதனை திருப்பும்போது
கையப்பா சாயாமல் நிதானமாகக்

கைமுறையாய் திருகியபின் சலாகைவாங்கி
செய்யப்பா மேல்முடி சிலைசெய்து

திறமாகத் தீயெரித்து இறக்குவாயே.

688

இறக்கிய பின்னாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு

இறுகி வெகுவலுவாக இருக்கும்வீரம்
உருக்கமுள்ள வீரமென்ன வீரமென்றால்

உத்தமனே சௌவீர மிதுவேயாச்சு
கருக்களென்ற கருக்களெல்லாம் வீரம் வீரங்

கருவாக வின்னமொரு மடக்குக்கேளு
பெருக்கவே சௌவீரக்கட்டி வாங்கி
பெருமையுள்ள செய்நீரில் தேய்த்துப்போடே.

689

போடப்பா ரவிமுகத்தில் பத்துமுறைதானும்

புழான வீரமது வென்னசொல்வேன்
நாடப்பா செய்நீரின் வலுவினாலே

நாவடங்கா வீரவலு வென்னசொல்வேன்
தேடப்பா வீரமென்ன சிரமேதென்றால்

சிவந்த மஞ்சள்நிறமாகு மைந்தாபாரு
கூடப்பா மஞ்சள்நிற வீரனைத்தான்
கொடுமையுள்ள சன்னமதில் சிகப்புமாச்சே.

690

ஆச்சப்பா இவ்வீரங் கொச்சிவீரம்

ஆரநிவார் கொச்சியுட ஆழந்தன்னை
நீச்சப்பா வெகுநீச்சுக் கரையேகாணேன்

நினைத்தசன்ன மகாரமதற்காதியாகும்
பாச்சப்பா கவனரஸ மணிக்குநல்ல

பாங்கான சாரணைக்கு மிதுவேழுலம்
வாச்சப்பா வேதையுட வீரமவேணும்
வலுவான நீர்மெழுகுக் காதிதானே.

691

தொட்டிப் பாஷான வைப்பு

பாரப்பா தொட்டிப்பாஷானந் தன்னைப்
பண்பாக வைக்குமுறை பகரக்கேளு
காரப்பா சினமுடன் பூரங்கூட்டிடக்
கருவாக வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து
சாரப்பா சூதமொடு நாகஞ்சேர்த்துத்
தயவாகயந்தெடைக்குக் காந்தங்கூட்டி
வீரப்பா தானடங்க வெண்கருவாலாட்டி
மென்மையுட னிரும்பகலில் வைத்துமுடே.

694

மூடப்பா சட்டிக்குள்ளிரும்பகலை வைத்து
மூர்க்கமுடனுப்பிட்டு மேலுமுடி
வீடப்பா பெலப்பதற்கடுப்பிலேற்றி
விசையாக முச்சாம மெரித்துவாங்கி
பாடப்பா ஓன்றுமில்லை யாறவிட்டுப்
பக்குவமா யுடைத்தெடுக்க மைந்தாகேளு
தேடப்பா தொட்டிபாஷான மென்பார்
செகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியாதன்றே.

695

நாக வைப்பு

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக்கேளு
பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணாகந்தான்
சேர்ந்துநின்ற கருநாகமுயிரு மாச்ச
வேரப்பா யிருவகையுமொன்றே யாகும்
வெடியுப்பு நாலிலொன்று சூதம்ரெண்டுங்
காரப்பா கருவுப்பு நாகப்புற்றுக்
கல்லுப்புக் குண்றிமணி பருப்புங்கூட்டி

715

கூட்டியே யிடைசமனாய்க்கல்வத்திட்டுக்
கருவான கருவாலே ஆட்டிக்கொண்டு
மாட்டியேகுகை யிடித்துக் குகைக்குள்ளைவத்து
மைந்தனே துருசிட்டுவலையில்வைத்து

நாட்டியே யுலையில்வைத்து பூசும்போது
 நன்மையுட னுருகியல்லோ தெளியும்பாரு
 வாட்டியே பதங்கண்டு தெளிந்ததானால்
 வயிரம்போல் கண்விழுந்த நாகமாச்சே.

716

நாகமென்ற நாகமதையார்தான் காண்பார்
 நல்லோர்களறிவார்கள் மற்றோர்காணார்
 தேகமென்ற தேகமதிலுயிர் தானின்ற
 திறமான வுடலாவிகாணார் காணார்
 பாதமென்ற வுடலாவி தனக்குமைந்தா
 பண்பான பொருளதுவுங் காணமாட்டார்
 ஆகமென்ற பொருளதனைக் கண்டாரானால்
 அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

717

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொன்ற தம முன் யோக்கள், அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும், பண்யோலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளைச் நமக்குத் தந்தனர். அவைகள், பல்வேறு இடங்களில் உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் எம்மிடம் அஷ்பளிப் பாகக் கொடுத்துதனினால், அவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படும்.

எம்மிடம் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர் களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப் புகழை, எமது சரசவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாக வருமாயின், சுவடி தந்தார் பெயரும் இடம் பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் 5 பிரதி களும் பெறுவர்.

எனவே, “நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்” என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் நம்மிடமுள்ள சுவடிகளை, எமது மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம்,

ஆர். சத்பதி, I. A. S..

தஞ்சாவூர், }
21—8—83. }

மாவட்ட ஆட்சியர் & இயக்குநர்,
சரசவதி மகால் நூலகம்.